

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2008. február 7-én, csütörtökön, 9.30 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

101. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. Előterjesztés a nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának és elszámolásának rendjéről szóló/2008. (.....) OKM rendelettervezetről
Előadó: Simon Istvánné főosztályvezető
2. Előterjesztés a közoktatási intézmények elhelyezésének és kialakításának építészeti-műszaki követelményeiről szóló miniszteri rendelettervezetről
Előadó: Varga Mária Beáta főosztályvezető-helyettes
- levéve a napirendről
3. Egyebek
Előadó: Medvegy Pálné alelnök

Elnököl:

Medvegy Pálné, a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Agatics Hajnalka (Országos Horvát Önkormányzat)
Dr. Dzsotjánné Krajcsir Piroska (Országos Örmény Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Magyarországi Románok Országos Önkormányzata)
Kjoszeva Szvetla (Bolgár Országos Önkormányzat)
Krányecz Ferenc (Országos Szlovén Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
Medvegy Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
Dr. Pillér Györgyné (Ukrán Kisebbségi Országos Önkormányzat) alelnök
Dr. Rónayné Slaba Ewa (Országos Lengyel Kisebbségi Önkormányzat)
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer Olga (Országos Ruszin Kisebbségi Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Hadzsikosztova Gabriella (Bolgár Országos Önkormányzat)
Koranisz Laokratisz elnök (Görög Országos Önkormányzat)
Gulyás György (Magyarországi Románok Országos Önkormányzata)
Győrvári Gábor (Országos Horvát Önkormányzat)
Molnárné Sagun Zdzislawa elnök (Országos Lengyel Kisebbségi Önkormányzat)
Szarkiszján Ádám elnök (Országos Örmény Önkormányzat)
Fuzik János elnök (Országos Szlovák Önkormányzat)
Pálfi Erika (Oktatási Hivatal, Országos Közoktatási és Értékelési Vizsgaközpont,
Tankönyvosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 52 perc)

MEDVEGY PÁLNÉ, a bizottság alelnöke, az ülés levezető elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Urak! Engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem az Országos Kisebbségi Bizottság mai ülését. Dr. Frank Gábor egyéb elfoglaltsága miatt - benne van zárójelben a vasutassztrájk is - nem tud részt venni a mai kisebbségi bizottsági ülésen, és ezért én helyettesítem őt. Akik nem ismernek, engedjék meg, hogy bemutatkozzam: Medvegy Pálné vagyok, az Országos Szlovák Önkormányzat delegált az Országos Kisebbségi Bizottságba, és életemet a szarvasi szlovák iskolában élem.

Nagy tisztelettel köszöntöm az országos kisebbségi önkormányzatok elnök urait, a delegált hölgyeket és urakat. S ne nehezteljenek rám, de nem bírom ki, hogy ne köszöntsem külön az én elnök uramat, ahova én tartozom: Fuzik János elnök urat. És szeretnék gratulálni Gulyás úrnak, aki Békés megyéből elsőként érkezett ide a mai nap folyamán. Nagy teljesítmény volt. (*Gulyás György: Volt ilyen versenyfelhívás? - Derűtség.*) Még egyszer köszöntöm tehát az országos kisebbségi önkormányzatok elnökeit.

Megállapítom, hogy az Országos Kisebbségi Bizottság tagjai tíz fővel vannak jelen a mai ülésen, tehát az ülés határozatképes.

Engedjék meg, hogy nagy tisztelettel és szeretettel köszöntsem Simon Istvánné főosztályvezető asszonyt, aki az 1. napirendi pont előadója lesz, illetve kidolgozója és művelője.

Ha megengedik, a kiküldött napirend alapján haladnánk a napirendi pontok sorában. Az 1. napirendi pont: előterjesztés a nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának és elszámolásának rendjéről szóló 2008. évi OKM rendelettervezetről, ahol az előadó Simon Istvánné főosztályvezető asszony lesz. A 2. napirendi pont a kiküldött meghívó alapján: előterjesztés a közoktatási intézmények elhelyezésének és kialakításának építészeti-műszaki követelményeiről szóló miniszteri rendelettervezetről. Nagy tisztelettel köszöntöm Horváth Ágnes, a mi segítőnket; ő jelezte nekem azt, hogy ezt a napirendi pontot vegyük le a napirendről, mert az előterjesztő visszavonta, tehát minden valószínűség alapján ez majd valamikor később kerül megtárgyalásra. A 3. napirendi pontként következik az „egyebek” kategóriája. A meghívó kiküldése után az Országos Kisebbségi Bizottság tagjai kaptak még háttéranyagot, úgyhogy ebbe a kategóriába mindenképpen be kell vennünk két dolgot, az egyik: tankönyvek tankönyvlistára történő felkerülése. Ha jól emlékszem rá, az anyag alapján négy darab ilyen van, két szlovák és két német tankönyv. Valamint az „egyebek” kategóriájában az Országos Szakértői Névjegyzékre történő ajánlások elbírálására kell sort kerítenünk. A megkapott anyag alapján hat fő jelentkezett, ha jól emlékszem rá, van német, cigány, szlovák és horvát jelentkező.

Krányecz úr, a szlovén képviselő úr jelezte, hogy az „egyebek” kategóriájában szeretne szót kérni. Biztosan emlékeznek rá, az OKB múltkori ülésén szó volt arról, hogy Krányecz úr a jövőben sajnos már nem fog találkozni velünk, azért, mert a szlovéneket az OKI munkatársa, Kállai Ágnes asszony fogja majd képviselni. Ezzel kapcsolatosan a főosztállyal, Ágnes asszonnyal és az OKB tagjaival egyeztettünk, hogy a következő OKB-ülésen szeretnénk elbúcsúzni a mi szeretett Krányecz Feri kollégánktól.

Szeretném megkérdezni, hogy az „egyebek” kategóriájában van-e valakinek valamilyen gondja, problémája, amelynek kapcsán majdan szót akar kérni. (*Senki sem jelentkezik.*) Senkinek? Nekem lenne majd felvetésem... (*Többen jelentkeznek.*) Igen, Orosz Ibolyának is, Lásztity Jovánka is jelzi. Ebben a kategóriában szeretnék majd én is szót kérni, azért, mert szívesen beszélnék arról - tudatosan azért, hogy kerüljön bele az Országos Kisebbségi Bizottság üléséről készülő szó szerinti jegyzőkönyvbe -, mi az oka és mi a magyarázata annak, hogy az országos kisebbségi önkormányzatok által fenntartott

intézmények januárban késve kapták a Magyar Államkincstártól a normatívát, noha sem a fenntartók, sem az intézmények nem felelősek ezért. Erről az egészről szívesen beszélnék úgy, hogy emellé a jegyzőkönyvbe leadok egy írásos anyagot is. Köszönöm. Úgy tudom, ez most januárban előfordult a németek esetében és a szlovák önkormányzat esetében.

Ennek a napirendi javaslatnak az előterjesztésével megkérdezem, hogy a napirendi pontokkal egyetért-e az Országos Kisebbségi Bizottság. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen, egyhangú igen.

Lássunk munkához! Az 1. napirendi pontunk megtárgyalása következik tehát; arról a miniszteri rendelettervezetről van szó, amelyet a kisebbséghez tartozók, az intézmények is, de a fenntartók is minden év februárjában nagyon várnak. Személy szerint én is nagyon nagy dolognak tartom azt, hogy a 2008. évi állami költségvetésben ez az 1,1 milliárd forint megmaradt - nagyon félttem, hogy jaj, istenem, mi lesz vele. Nagyon örülök annak, hogy megmaradt. Nem akarok én most belebonyolódni abba és arról beszélni, hogy éppen ebben az időszakban a kisebbségi önkormányzatok mit csinálnak és milyen dokumentációt és milyen anyaghátteret töltenek ki ahhoz, hogy pluszpénzekhez - nem nagy összeghez - juthassanak.

E bevezető után nagy tisztelettel és szeretettel felkérem Simon Istvánné főosztályvezető asszonyt az előterjesztésre. Köszönöm.

SIMON ISTVÁNNÉ: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Az előttünk lévő tervezet nem ismeretlen önök előtt, hiszen nem az idén került sor ennek a rendeletnek a kiadására. Én is szeretném megköszönni az országos kisebbségi önkormányzatok elnökeinek, illetve jelen lévő képviselőinek, hogy megtisztelnék figyelmükkel. Szüdi János szakállamtitkár úr kifejezett kérése volt, hogy ezt a rendelettervezetet az országos kisebbségi önkormányzatok elnökeivel együtt vitassa meg és véleményezze az Országos Kisebbségi Bizottság. Elnök asszony elmondta, hogy ennek a rendeletnek a nemzetiségi oktatás-nevelés szempontjából kiemelkedő jelentősége van, ezért fontos az, hogy minden érintett észrevételét és véleményét e tekintetben is figyelembe vegyük. Az országos kisebbségi önkormányzatok elnökei ezt az anyagot a közigazgatási egyeztetés keretében megkapták. Jó lenne, ha az írásos észrevételek mellett ma itt szóban is elhangoznának a vélemények, mert ma és holnap kerül sor ennek a rendelettervezetnek a véglegesítésére, és reményeink szerint miniszter úr ezt február 15-i határidővel meg tudja jelentetni.

Mivel a tankönyvek ellátása kiemelt feladata a nemzetiségi oktatásnak, e rendelet kiadásával egy időben megjelenik a szokásos miniszteri közlemény, amely tartalmazza a jegyzéken lévő nemzetiségi tankönyveket, munkatankönyveket és munkafüzeteket. Ezeknek van egy fogyasztói árak, ezért fontos, hogy ez külön közleményben is megjelenjen. A tankönyvjegyzéken a támogatott ár szerepel. A munkatankönyvek és a munkafüzetek esetében van egy fogyasztói ár és van egy, a tanulók által fizetendő kedvezményes ár. Egy másik csomagban lesznek benne a folyamatban lévő és várhatóan szeptemberre megjelenő tankönyvek. Fontos, hogy ezek megrendelhetők legyenek. De a jogszabály szerint mindaddig rendelkezésre kell állniuk azoknak a tankönyveknek is, amelyek ugyan már nem korszerűek, de helyettük még nem készült új.

Most van a harmadik éve annak, hogy a tankönyvellátási konstrukciót elindítottuk. Azok a fenntartók, amelyek a tankönyveket három évvel ezelőtt megrendelték, az idén azokból nem rendelhetnek, de az új megjelenésű tankönyvekből, valamint munkafüzetekből és munkatankönyvekből természetesen igen.

Jó lenne, ha a támogatásban részesülő intézményfenntartók mindegyike független szakértő által készített elemzést mellékelne az elszámlolásához, egyrészt azért, mert ez a következő pályázat feltétele, másrészt azért, mert a nemzetiségi közösségek, illetve önkormányzatok részéről képet szeretnénk kapni arról, hogy milyen színvonalon folyik az

oktató-nevelő munka a nemzetiségi intézményekben. A rendelet forrást biztosít arra, hogy a fenntartók ezt meg tudják rendelni.

A tervezetben az előző évhez képest más eltérés nincs. A rendelet fő célja a fenntartókat hozzásegíteni ahhoz, hogy a nemzetiségi közoktatási intézményeket megfelelő színvonalon tudják fenntartani, illetve hogy ellensúlyozzuk azokat a többletköltségeket, amelyek abból adódnak, hogy a nemzetiségi közoktatási intézmények alacsonyabb létszámúak, ugyanakkor többletfeladatokat kell ellátniuk. A rendelet másik kiemelt célkitűzése az, hogy a nemzetiségi oktatásban segítsük elő az oktató-nevelő munka színvonalának a növekedését, illetve ösztökéljük, hogy a nemzetiségi oktatás súlypontja egyre inkább a kétnyelvű, illetve a teljes anyanyelvű oktatás felé terelődjen. Ezért részesülnek a nemzetiségi kétnyelvű, illetve anyanyelvű oktatásban részt vevő intézmények fenntartói kiemelt támogatásban. A rendelet további célja, hogy tehermentesítse a nemzetiségi oktatásban részt vevő tanulók szüleit a tekintetben, hogy a nemzetiségi tankönyvekért ne kelljen külön fizetniük a családoknak, hiszen a nemzetiséghez tartozó gyerekek is megvásárolják a magyar nyelvű tankönyveket, és a nemzetiségi oktatáshoz szükséges tankönyvek többletkiadásként jelentkeznek a családoknál.

Elég nagy volt a fenntartás ezzel a konstrukcióval kapcsolatban, mégis úgy tűnik, hogy beváltotta a hozzá fűzött reményeket, hiszen jó az, hogy a családnak nem kell több pénzt kiadni a tankönyvekre. Működik a kölcsönzés útján biztosított nemzetiségi tankönyvek rendszere, valamint a központi költségvetés is mentesül a felesleges többletköltségek kiadásától, hiszen - a három évvel ezelőtti tankönyvmennyiséget is figyelembe véve - ez évi 250 millió forint pluszkiadást jelentett a költségvetésnek, amit a következő év végén már nem hasznosítottunk. Bekerülési áron nem volt ritka a tizenvalahány ezer forintos könyv, amit a gyerek egyszer használt, majd a következő évben megint kiadtuk ezt a pénzt. Úgy tűnik tehát, hogy a konstrukció megfelelő, bár a jövőben biztosan lehet még rajta javítani. A felszabaduló forrásokat felhasználva reményeink szerint ütemesebben tudunk haladni a tankönyvfejlesztési, illetve fordítási programjainkkal.

Nagyon fontos a szakmai szolgáltatások igénybevételének a lehetővé tétele is. Erről a bevezetőben már beszéltem, ezért most többet nem mondanék róla.

Az intézményfenntartók maximum 300 ezer forint támogatásban részesülhetnek azért, hogy gyermekeink, tanulóink az anyaországban, anyanyelvi környezetben tölthessenek el minimum egy hetet.

Nem kell ebben a körben magyarázni, miért nagyon fontos az, hogy a szórványban élő kisebbségeink tanulói legalább egy hetet tudjanak homogén anyanyelvi környezetben eltölteni, és ehhez hozzásegíteni őket.

Van egy következő feladata is ennek a rendeletnek, ez pedig a kormányhatározatokkal megerősített vegyes bizottsági ajánlások által meghatározott feladatok teljesítése, amelyeket a fenntartó önkormányzatok saját erejükből megoldani nem tudnak.

Körülbelül ezekről a kategóriákról van szó. Szívesen várom mindenkinek az észrevételeit, és remélem, hogy az eddigiekhez hasonlóan jobbitani tudunk ezen a tervezeten. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető asszony. Főosztályvezető asszonyt megerősíteni tudom olyan tekintetben, hogy a tankönyvbeszerzés megoldása valóban szükséges; tartós tankönyv, három év - tudjuk, hogy miről beszélünk. Ezt valóban fenntartással fogadták az oktatási intézmények, de az elgondolás nagyon jó, és nagyon jól bevált, hiszen ahogy főosztályvezető asszony is elmondta, ennek mindenképpen költségkímélő vonzata van.

Én a tankönyvtémában a gyakorlatból hoznék egy példát, amivel farkasszemet néz az ember. Nem sok ilyen van, de van, legalábbis a mi intézményünkben igen. Vannak olyan szülők és olyan tanulók, akik ragaszkodnak ahhoz, hogy meglegyenek a tankönyvek, minden

tantárgyból, így hatványozottan a szlovákból is, merthogy jól tudjuk mindannyian, nyolcadik osztály végén sokan eljutnak oda, hogy középfokú C típusú nyelvvizsgát tesznek. Engem elég sok szülő keresett meg, hogy szlovák tankönyvre lenne szüksége, amit én nem adhatok oda, mert nekem a könyvtárba kell bevételezni. Ezt a problémát hogyan tudnánk megoldani, mert vannak ilyen szülők. Nem azt mondom, hogy az iskola 50 százaléka, de 25 százaléka biztosan.

Másodszor pedig: a független szakértő témájáról beszélt fősztályvezető asszony, ami a rendelettervezet 3. §-ával van összefüggésben. Nem tudom, ha rákérdezhetnénk arra, hogy azok a fenntartók és intézmények, amelyek ebből a pénzből az eddigiek folyamán támogatásban részesültek, mennyire éltek ezzel a lehetőséggel, hogy az oktató-nevelő munkájuk értékeléséről valamit látni kellett vagy lehetett. Lehet, hogy ha rajtam múlna, azoknak, akik kiemelték, tehát akik 100 százalékban támogatottak, lehet, hogy ezt kötelezővé tenném, mert ez alapvető dolog. *(Simon Istvánné: Az kötelező is a rendelet szerint.)* Kötelező? Jó, akkor erre rosszul emlékszem.

S ha megengedi a tisztelt bizottság és fősztályvezető asszony, még egy-két mondatot szeretnék mondani a rendelettervezet 4. §-ával kapcsolatosan, ahol is a kisebbségi vegyes bizottságok ajánlásaiban szereplő közoktatási feladatok támogatásáról van szó. Itt szerepel a 4. §-ban a magyar-horvát, a magyar-román, illetve a magyar-szlovén viszonylat. Én úgy emlékszem rá, és jól emlékszem, hogy a magyar-szlovák vegyes bizottsági anyagban szerepelt a tótkomlói, szarvasi, békéscsabai és lucfalvai szlovák nemzetiségi általános iskolai oktatás, két tannyelvű, illetve nyelvet oktató intézmény. Azok, akik az Alföldön megfordulnak, tudják, hogy Békéscsabán a két tannyelvű iskolánk milyen lepusztult állapotban van. Én mint a szlováksághoz tartozó szeretném tehát azt kérni, hogy nézzük meg ezt a vegyes bizottsági anyagot, és nézzük meg, hogy ezt a problémát hogyan tudnánk orvosolni. Mindamellettt középiskolai oktatás is folyik abban az általános iskolában, és a felsőoktatási továbbtanulásuk százalékos arányban nagyon szép.

Kérdezem, hogy az 1. napirendi ponttal kapcsolatosan az Országos Kisebbségi Bizottság tagjai kérnek-e szót; ugyanez vonatkozik az országos kisebbségi önkormányzatok elnökeire és képviselőire is. Parancsoljanak! Ewa!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Elsősorban a lengyelek nevében szólalok fel, de tájékoztam a bulgárokkal és a görögökkel is, akik, úgy érzem, hogy támogatnak engem, de ha úgy gondolják, utánam ők is felszólalnak.

Elnézést, lehet, hogy kicsit kaotikus leszek, de most már azt kell mondanom, mélységesen föl vagyok háborodva, hogy ebbe a tervezetbe a mi három iskolánk megint nem került bele. Amikor tavaly ezzel foglalkoztunk, akkor is felszólaltunk, és akkor azt hallottuk, hogy most nem, de jövőre talán beleférünk, igyekezni fognak itt az Oktatási Minisztériumban, mert tényleg valamit kell csinálni a három iskolával, hogy tovább tudjon létezni. Most nem arról van szó, hogy egyszeri pénzügyi támogatást kapjunk, hanem biztosítani kell számunkra a stabil jogi alapokat, amelynek alapján biztosított a finanszírozás, és ami nálunk problémát jelent elsősorban, az semmi más, mint a tanári fizetések. Megint megteszem, mint ahogy majdnem minden alkalommal felszólalok – egyszer már hallottam, hogy ez a téma unalmas. De ha unalmas, azt hiszem, nem azért, mert én itt állandóan erről beszélek, hanem egyszerűen negyedik éve működik ez a három iskola, és még mindig nincs megoldva a helyzet.

Ezt az anyagot a múlt héten kaptuk meg. Rá van írva: kérem, hogy a tervezetre vonatkozó egyetértésről, esetleges észrevételről véleményezni kell február 5-éig. Megnéztem, hogy ezt az anyagot Kraszlán István készítette. Ha ő a szerző, felhívtam őt, és mondtam, hogy nekem az a kérésem, hiszen még van idő az észrevételekre, hogy hol van a három iskola. Jó lenne, hogy végre itt legyen, mert úgy érezzük, hogy ez az egyetlen jogi alap, és ha már nincs más, akkor ide beleférnénk. Erre azt hallom, hogy most már késő ebben az évben. Mondtam:

hogyan lehet késő, amikor most kaptuk önöktől ezt az anyagot véleményezésre? Én elhiszem és elfogadom, hogy késő erre az évre a finanszírozás szempontjából, mert a költségvetés már készült. Nem a pénzről van szó, hanem egyszerűen a jogi alapokról. Nem lehet késő, amikor ezt a mai napon tárgyaljuk. Erre azt hallom, hogy igen, jó az észrevétel, de talán jövőre. Mondtam: tavaly ugyanezt mondtam és ugyanezt hallottam.

Ezért most már felszólalok még egyszer, és nem tudom, hogyan lehet továbbmenni, amikor minden alkalommal azt hallom, hogy legyetek türelemmel, mi igyekszünk. Nehéz elhinni, hogy ez az igyekezet tényleg megvan, amikor megint lekéstünk erről, megint kiestünk. Akkor viszont, amikor készült ez az anyag, miért nem akkor kérdezték meg minket, miért nem akkor tárgyaltunk? Novemberben itt voltunk az osztályon, és beszélgettünk, görögök, bolgárok, lengyelek. Akkor is azt az ígéretet kaptuk, hogy mindent megtesz a minisztérium, hogy megoldódjon a helyzet.

Január elején tájékoztattam a bizottságot arról, hogy már három levelet írtunk a miniszter úrnak. Miniszter úr azt a választ írta nekünk - de legalább már válaszolt -, hogy nem tud minket fogadni, de kaptunk egy időpontot, amikor beszélhettünk a titkárság vezetőjével, Kajtárné Botár Borbálával. A beszélgetés során ő azt mondta, a három iskolának megállapodást kellene kötni az Oktatási Minisztériummal és megígérte, hogy az ügyel foglalkozni fog. Nos, itt az alkalom. Azt is ígérte, hogy január végén választ fogunk kapni, de nem kaptunk. Többször is telefonáltam neki, de mindig azt mondták, hogy éppen tárgyal, nem ér rá.

Ez a helyzet nagyon furcsa és számunkra elfogadhatatlan, ezért a lengyel kisebbség az ombudsmanhoz fordult, mert a helyzetet meg kell oldani. Nem fogadható el az, hogy a tanárok fél évig nem kapnak fizetést. Ha mást nem, mondják azt, hogy nem tudunk forrást biztosítani, be kell zárni az iskolát. Engem akarnak perelni, de ez a legkisebb probléma, ez az én magánügyem. Ez az ügy viszont nem rólam szól, hanem három iskoláról, illetve három nemzetiség gyerekeiről.

Most megint azt mondják, hogy már késő. Itt azt hallom, hogy a véglegesítés még nem történt meg, ezért laikusként úgy érzem, hogy még lehet rajta változtatni. Ha más kisiskolák szerepelhetnek benne név szerint, akkor ennek a három kisebbségnek az iskolája miért nem kerülhet bele? A rendelet február 16-án kerül elfogadásra, ezért úgy gondolom, hogy még nem vagyunk elkésve. Főosztályvezető asszony mindig elmondja, hogy támogatnak bennünket, mellettünk állnak. Mivel már kritikus helyzetben vagyunk, azt kérem tőle, hogy valóban álljon mellénk és támogassa ezt az ügyet.

SIMON ISTVÁNNÉ: Az elmúlt év végén leültünk tárgyalni a három érdekelt kisebbségi önkormányzat - bolgár, görög, lengyel - vezetőivel és megígértem, találunk megoldást arra, hogy kiegészítő forrást biztosítsunk ennek a három intézménynek, mégpedig azért, mert pluszterher hárul az ezeket az intézményeket fenntartó önkormányzatokra, ugyanis az az általános szabály, hogy a közoktatási intézményekben közalkalmazotti jogállást kell biztosítani az oktatók 70 százalékának. Ez a kiegészítő kisebbségi oktatásban is így van, egyszerűen azért, mert felelősséget viselünk a gyermekekért. Ez egy általános szabály, ami alól nem lehet kivételt tenni.

Az idejű költségvetési keret elosztásakor kiemelten kezeltük ezt az ügyet és elkülönítettünk forrást az ezen intézményeket fenntartó kisebbségi önkormányzatok támogatására. Szigorú feltételek szerint tervezzük ezt a támogatást, kizárólag a pedagógusok bérére, illetve a közalkalmazotti jogállásból adódó többletterher ellensúlyozására. Mi tehát megtettük azt, amit én megígértem az önkormányzatok képviselőinek.

ELNÖK: Ez a főosztály fejezetében van benne?

SIMON ISTVÁNNÉ: A közoktatási szakterület fejezetében van benne. Ez a terv. Mi elkülönítettük és bízom benne, hogy jóvá is lesz hagyva.

Ezt a problémát ennek a rendeletnek a keretei között sajnos nem lehet megoldani. Lesz majd megoldás, de nem ebben a rendeletben. Ez az 1100 millió forint a települési önkormányzatok részére biztosított központi költségvetési forrás - ezért van az 5. számú mellékletben -, ami nem szétszórta, normatív alapon megy ki a fenntartónak, hanem célirányosan a nemzetiségi közoktatási intézmények fenntartóinak ezekre a feladatokra. Ez tehát a települési önkormányzatoknak szól. Ha a települési önkormányzatok olyan intézményt tartanak fenn, amely nyelvoktatást biztosít a gyerekeknek, az analóg a kiegészítő kisebbségi oktatáshoz, hiszen ott is tantárgyi keretben oktatják a nyelvet. Ezt tehát az 1100 fő alatti települések önkormányzatai vehetik igénybe, ezért ez a forrás ennek a problémának a megoldására nem alkalmas.

Lehetne azt mondani, hogy vannak olyan országos önkormányzatok, amelyek közoktatási intézményeket tartanak fenn, és azok is pályázhatnak erre. Igen, mert a kisebbségi törvény azt mondja, hogy az országos kisebbségi önkormányzatok pályázhatnak mindazokra a forrásokra, amelyekre a települési önkormányzatok is pályázhatnak. Úgy szól a törvény, hogy kétnyelvű, tannyelvű iskola fenntartója pályázhat, és a biztosított forrás kiegészülhet akár 90 vagy 100 százalékig is. Az országos önkormányzatok is ilyen intézményeket - kétnyelvű vagy teljes anyanyelvű intézményeket - tartanak fenn. Ez a kiegészítő támogatás természetesen nem ebből a forrásból megy.

Egy közoktatási megállapodás - ha minden fél jóváhagyja, ami hosszabb távú egyeztetést igényel - megoldhatja ezt a problémát. (*Rónayné Slaba Ewa: Ez már elindult?*) Még nem, de a szándék mindenki részéről megvan. Még egyszer mondom, terveink szerint erre az évre nagyon szigorú feltételek mellett ugyan, de biztosított a forrás; például pontos költségvetést fogunk bekérni. Ez az év nekünk elég lesz arra, hogy eldöntsük, hogyan tudunk továbblépni.

Egyébként Kajtárné Botár Borbála titkárságvezető asszony helyesen utalt arra, hogy egy közoktatási megállapodás ezen segíthetne, de itt az intézményeket átvevő országos önkormányzatok el tudják azt mondani, hogy egy közoktatási megállapodás előkészítése nagyon komoly szakmai feladat. Ezt meg fogjuk tenni, ehhez mi segítséget fogunk nyújtani. Persze ezt jóvá kell hagyatni társtárcákkal, például a Pénzügyminisztériummal, és akkor azt gondolom, ennek hosszabb távon nincs akadálya.

Idénre biztosított lesz a forrás. Tudom, hogy nem ez a legmegnyugtatóbb válasz, de én azt gondolom, hogy azért ez is elég megnyugtató. És a kiegészítő kisebbségi oktatást fenntartó önkormányzatok képviselői, különösen az OKB tagjai jó lenne, ha megerősítenének abban, hogy akár az oktatás indításával kapcsolatban, akár az egyéb adminisztratív és szakmai feladatok megoldásában nem lehet azt mondani, hogy nem kaptak megfelelő segítséget a tárcától. Ezt tudom a jövőre nézve is megígérni.

Ezt csak azért mondtam el ezzel a témával kapcsolatban, hogy nem a rendelet tárgya, de jó dolog, hogy fölvetette ezt az országos önkormányzat, hogy mindenki megismerje ezt a problémát, és igenis, addig, amíg megoldást nem találunk, ezt ébren kell tartani. De nincs közömbösség e tekintetben, hogy ne kívánnánk megoldani. De ebben a rendeletben nem oldhatjuk meg ezt a fajta problémát.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető asszony. Parancsolj, Szvetla!

KJOSZEVA SZVETLA: Nem térek vissza az Ewa által elmondottakhoz, csak szeretném megkérdezni, nem kaphatnak-e az országos önkormányzatok írásban pontos információt erről a 2008-as támogatásról, amelyről Anna beszélt (*Simon Istvánné: Biankó.*),

hogy ezt tényleg mire gondolják és mikorra. Mert lehet, hogy ez 2009-re érkezik meg, de reménykedjünk, hogy nem. Ez az egyik kérdésem.

A másik pedig, hogy mit kell ahhoz csinálni, hogy jövőre időben legyünk, és a költségvetésen belül lehessen megoldani ezt a problémát. Hogy ne legyünk késésben.

ELNÖK: Köszönöm. Vangi?

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Mi hál' istennek nem vagyunk olyan nagyon rossz helyzetben. Viszont ez elvi kérdés, nemcsak gyakorlati, pénzforrást érintő kérdés jelen pillanatban, hanem a jövőre vonatkozó elvi kérdés. Amikor ezt létrehoztuk, az OKB Szüdi Jánossal évekig együtt dolgozott, hogy létrejőjenek a kiegészítő iskolák, a jövőt néztük, és igazunk volt, mert napról napra inkább elmagyarosodik akár a görögség vagy bármely nemzetiség. Nem biztos, hogy az itt lévő többi nagy nemzetiségnek a jövőben mindenhol lesz rendes iskolájuk, mert ők is szétszóródnak, szórványban élnek. Valahogy tehát fönt kellene maradnia a nemzetiségnek, és ehhez nagyon fontos a nyelv, és helyes, hogy igenis legyen rendes, kinevezett pedagógus. De ezt valahogy prezentálni kellene az önkormányzatok felé, mert ők a fenntartók, ők fogják elküldeni innen, Pestről, mondjuk, Balatonkenesére, ahol nyolc német gyerek van, vagy nyolc görög, vagy nyolc bolgár, bármelyik nemzetiségről legyen szó, mert neki is jár, hogy az anyanyelvét, a nemzetisége nyelvét és annak a népismeretét megtanulja. Ezért mindenképpen fontos, hogy ez biztosítva legyen, és ez a megállapodás erre jó, ezt jól kezdtük, és ugyanúgy kellene folytatni.

A másik: mindig mondjuk, hogy a mi önkormányzatainknak, például a görögnek nincs saját óvodája, mert szórványban vagyunk, és a Görög Országos Önkormányzat tartja fenn az iskoláinknak az utánpótlást, és ez is pénzbe kerül. Mindenki tudja, hogy nincs iskola óvodai képzés nélkül, legalább nyelvtanulást, hogy a gyerek megközelítse azt, hogy a szülő jövőre beírathassa a gyereket a görög iskolába. Tehát ilyen szempontot is kell nézni, és emiatt kicsit jobban kellene támogatni, vagy a kisebbségi törvényben meg kellene jeleníteni azokat a nemzetiségeket, akik ilyen feladatra kapjanak valami pluszpénzt.

ELNÖK: Köszönöm, Vangi. Főosztályvezető asszony?

SIMON ISTVÁNNÉ: Azt szeretném, ha most mégis a rendelettervezettel kapcsolatos véleményezésre kerülhetne sor, s ha megengedik, a legvégén egyszerre visszatérünk még erre, mert muszáj lesz.

ELNÖK: Jó. Jovánka, parancsolj!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: A rendelettervezettel kapcsolatban szeretnék felszólalni. Lehet, hogy az én tudatlanságom az oka, de próbáltam nálam nagyobb tudorokkal beszélni erről, és bár lehet, hogy azért, mert nem tudom, mi van a számok mögött, de kicsit aránytalannak látom a különbséget az önkormányzati intézményfenntartók és a nem állami intézményfenntartók között. Nekem ideírták, hogy a 177 önkormányzati intézményre van ennyi, és a 9 nem állami intézményfenntartóra külön fejezetből, az OKM külön fejezetéből annyi. A 177 és 9 és a 20 és 6 – az arányok azért nem ugyanazok. De lehet, hogy keverem.

ELNÖK: Te a százalékról beszélsz?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nem százalékról beszéltem, én csak megnéztem a tavalyi táblázat adatait. De igazából csak hangosan gondolkodtam.

Van viszont egy dolog, amiről konkrétan úgy érzem, hogy kicsit el van nagyolva, mégpedig az 5. §-ban az anyaországi kapcsolattartás feladatainak támogatása. Ez tanulónként maximum 10 ezer forint, de intézményenként legfeljebb 30, de ezért legalább hétnapos kell hogy legyen. Úgy érzem, hogy ezek a számok kicsit aránytalanok. Ha valaki nekem azt mondja, hogy ha a 10 ezer forintot megszorozom kettővel, tehát 20 ezer forintból például a szerb vagy a horvát iskola hogyan tud egy gyereket hét napig Szerbiában vagy Horvátországban, akár testvériskolai kapcsolat, akár tanulócsere keretében is elhelyezni, ezt elég illuzórikusnak tartom. Talán egyszerűbb lenne normatívaként betenni...

SIMON ISTVÁNNÉ: Jovánka, bocsáss meg, nem tudtam odafigyelni, elmondanád még egyszer?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: 5. §. Csak annyit mondtam, kicsit illuzórikusnak tartom, hogy ide van írva, hogy tanulónként maximum 10 ezer forint. Ha ezt megszorozom kettővel – mert legfeljebb 50 százalék lehet ez a támogatás –, ez 20 ezer forint, de minimum hét nap. Ha ezt nekem valaki kiszámolja, hogyan tudok én egy gyereket minimum hét napra elvinni 20 ezer forintból... *(Közbeszólások.)* Azért szoroztam meg kettővel, mert maximum 50 százalék van beírva, így jön ki a 20 ezer forint.

Lehet, hogy egyszerűbb lenne, ha normatívaként jelenne meg, per fő, mint ahogy tudom, hogy a fővárosban a sportra van 1200 forint/gyerek, és akkor az az összeg szerepel a költségvetésben nevesítetten. Mert azt hiszem, ez így a reális árakkal nincs összhangban.

Talán könnyebb lenne így lekönyvelni. A budapesti szerb iskola igazgatónöje kifejezetten kérte, hogy ezt mindenképpen említsem meg, mert bármilyen programot szervez, neki az a legnagyobb problémája, hogy miként tudja elkönyvelni, és lehet, hogy így egyszerűbb lenne. Ezenkívül túl kicsinek tartja az összeget.

Hasonló a helyzet a szakmai szolgáltatások területén, de ez már nem annyira megfogható. Viszont így, hogy tételesen meg van határozva, úgy érzem, hogy egy kicsit nagyvonalúbbnak kellene lenni, vagy pedig azt kellene mondani, hogy ahány gyerek, annyiszor ennyi és ahhoz kellene szabni az ígéretek.

Végül szeretném megjegyezni, hogy nagy bánatomra, de rajtunk kívül álló okok miatt a magyar-szerb kisebbségvédelmi bizottság már két éve nem ülésezett, aminek mi nagyon nagy kárát látjuk. Persze nem az a cél, hogy a bánatomnak adjak hangot, csupán azt szeretném mondani, hogy ezen a kereten belül nem tudjuk érvényesíteni a lehetőségeinket.

ELNÖK: Köszönöm. Krányecz Ferenc!

KRÁNYECZ FERENC: Tisztelt Bizottság! Először is elnézést kérek Ropos Márton elnök úr nevében, aki egyéb irányú elfoglaltsága miatt nem tudott eljönni a mai ülésre, így csupán velem kell beérniük.

Lenne egy kérdésem. Az anyagban az szerepel, hogy szlovén nyelvoktató iskolák. Egy iskola akkor kétnyelvű, ha 50 százalékban átállt a kétnyelvű oktatásra. Tájékoztatom a bizottságot, hogy a szlovén iskolák felmenő rendszerben elkezdtek a kétnyelvű oktatást. Gondolom ez azért maradt bent a szövegben, mert még nem értük el a megfelelő százalékot. Kérdezem, hogy helyes-e ez a megfogalmazás? Ha helyes, akkor maradjon így, ha viszont nem, akkor azt kellene írni, hogy kétnyelvű iskolák. Lehet, hogy már meg is adtam magamnak a választ...

ELNÖK: Köszönöm. Lásztity Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ha az országos önkormányzat vagy valamilyen területi kisebbségi önkormányzat a fenntartó, akkor ő a nem állami intézményfenntartó kategóriába tartozik?

ELNÖK: Nem.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Miért? Ugyanis minden másban meg azt mondják, hogy az önkormányzati törvény vonatkozik az országos önkormányzatokra is. Ezt csak a jövőre vonatkozóan kérdezem.

ELNÖK: Krányecz úrnak mondom, egyszer már napirenden voltak a kistérségi iskolák, a térségi iskolatársulások stb. Az OKB akkor úgy döntött, hogy ha felmenő rendszerben vezetnek be valamit, akkor az anyagi támogatást is úgy kapja hozzá. Tehát van nekünk ilyen határozatunk.

Rónayné Slaba Ewa úgy kezdte felszólalását, az OKB-ban elhangzott, hogy unalmas a téma. A bolgár, a lengyel és a görög iskolák problematikájával az egyik őszi ülésünkön foglalkoztunk, amelyen én elnököltem. Azon az ülésen főosztályvezető asszony nem volt jelen. Akkor több mint másfél órán át beszéltünk erről a témáról. Lehet, hogy elhangzott az, hogy unalmas a dolog - ezt meg kell nézni a szó szerinti jegyzőkönyvben -, de ha el is hangzott, csak azért történhetett, mert úgy zártuk le a témát, hogy az OKB azt kéri, az érintettek vezetői üljenek le az Oktatási Minisztérium kisebbségi főosztályával. *(Rónayné Slaba Ewa: Ez megtörtént.)* Ez az egyik.

A másik: az OKB tagjainak azért nehéz véleményt mondani ebben a kérdésben, mert mindannyian tudjuk, hogy a költségvetés egy kőkemény dolog. Az OKB tagjai ebbe nem látnak bele, ezért nem tudnak róla véleményt mondani. Azt viszont szeretném leszögezni, hogy nekünk mind a tizenhárom kisebbség nagyon fontos, a görög is, a bolgár is, a lengyel is, azokra is vigyázni kell, azokat is segíteni és óvni kell. Azt azonban nem látjuk, hogy az egyes kisebbségeknél mekkora a gyereklétszám, hány tanár van ahhoz rendelve, mekkora a bérezés stb. Költségvetést mi soha nem látunk. Ha látnánk a költségvetést, akkor biztosan lenne véleményünk. Az ősszel is volt szó arról, hogy ilyet szeretnénk látni. S ha ez megvan, akkor kerüljön az OKB ülésére külön napirendként ez a téma.

Azt is szeretném elmondani, hogy a főosztályvezetői beosztás biztosan nagyon szép, de senki ne gondolja, hogy egy főosztályvezető a maga ura. Az anyagból világosan kiderül, hogy hány tagú bizottság fog dönteni az 1,1 milliárdról, milyen minisztériumok képviselőiben. Tudjuk mi azt - mert emberileg és szakmailag is vagyunk annyira felkészültek -, hogy mit jelent a házon belüli meg a házon kívüli egyeztetés. Nem simogatást, hanem mást. Ezt nem azért mondtam, mert az OKB-t nem érdekli a görög, a bolgár meg a lengyel oktatás. Dehogyan! De jussunk el egy második körben oda, hogy lássunk egy olyan kimutatást, amely alapján véleményt tudunk mondani.

KJOSZEVA SZVETLA: A főosztályra rendszeresen benyújtjuk a költségvetést, ami nem titkos, bárki megnézheti, akit érdekel.

ELNÖK: Az OKB még nem látott ilyet.

SIMON ISTVÁNNÉ: Két dologról beszélünk. Egyszer van a támogatás iránti igény, amit a kiegészítő kisebbségi oktatást fenntartó önkormányzatok benyújtottak. Ha mégsem tették meg, akkor utólag nyújtották be, mert kértük. Elnök asszony nem erről beszélt, hanem arról, hogy amikor ez önálló vitává terebélyesedett, akkor mondták az Országos Kisebbségi Bizottság tagjai, hogy erről nem tudnak érdemben nyilatkozni, mert nem ismerik az

intézmények működési feltételeit. Ez a kettő nem ugyanaz. Nem arról van szó, hogy amikor önök támogatási igényt nyújtottak be, akkor ahhoz mindig kellett költségvetést mellékelni, ami tartalmazza, hogy mennyi pénzt kérnek és mire kérik azt.

De ha már erről van szó, szeretném elmondani, a kiegészítő kisebbségi oktatást - miközben a minisztérium terveink szerint az idén is támogatni fogja ezeket a kisiskolákat, amint mondtam, szigorú feltételek mellett - a közoktatásról szóló törvény szerint sokféleképpen lehet megszervezni.

A kiegészítő kisebbségi oktatást országos önkormányzat fenntarthatja, de fenntarthatja adott esetben a megye, annak törvény szerinti kötelező feladata. Mert ugye arról szól, hogy ha egy adott településen nincs annyi gyerek sem, hogy nyolcan lennének, és akkor ott helyben lehetne nyelvoktatást indítani, akkor az adott környezetnek vagy térségnek a gyerekei egy gesztor iskolában, úgynevezett kiegészítő kisebbségi oktatás keretében tanulhatnak. Lehet így is megszervezni, van ilyen is egyébként, erre is van példa. Lehet úgy is, hogy az országos önkormányzat vagy egy települési önkormányzat is adott esetben fenntarthatja. A lényeg, hogy a központi költségvetés által erre a feladatra biztosított forrás pont ugyanannyi, mint a nemzetiségi nyelvoktatás számára biztosított kiegészítő támogatás, hiszen azt is valósítja meg belőle: heti legalább négy óra anyanyelvi nevelés-oktatás, illetve népismeret oktatása. Ezt valósítja meg ma Magyarországon minden egyes nemzetiségi nyelvoktató iskola, települési önkormányzat által fenntartott iskola, az alaptámogatásokból természetesen meg a kiegészítő támogatásból, a gyerekenkénti 45 ezer forintból.

Azt látni kell, hogy ez az iskolaszervezési forma, amelyet az országos önkormányzatok tartanak fenn, ha figyelembe veszem, hogy utazni kell, távolságokat kell megtenni, ez nem egy költségkímélő oktatásszervezési forma. De ebből a stabil pénz ez a 45 ezer forint gyerekenként erre a feladatra. És azért, mert tudjuk, hogy ez nehéz, azért is, mert nagy a szórvány, azért is, mert nagyon kevesen vannak, ezért igyekszünk ezen kiegészítő támogatásokkal segíteni. De nem arról van szó, hogy ha törik, ha szakad, nem tudom, hogy honnan, erre forrást kell teremteni, onnan is, ahol nincs. Szóval nem tudom, tetszenek-e érteni... Az, hogy bennünk megvan a szándék, és együttműködünk, és megpróbáljuk beszorítani most a fejezetbe, hosszabb távon – ezért mondtam – ez nem megoldás, mert a fejezetben nem biztos, hogy hosszú távon ez megoldható. Olyan megoldást kell találni, hogy hosszú távon meg lehessen oldani ezt a problémát. És erre mutatkozik lehetőség, de ez nagyon komoly szakmai előkészítést és sok, esetleg társmisztériumi egyetértést igénylő feladat, hogy egy közoktatási megállapodást előkészítsünk ebben a tárgykörben. És nagyon fontos, hogy ezzel minden szereplő értsen egyet. Én biztos, hogy ezt fogom támogatni, ahogy elnök asszony mondta, nem biztos, hogy minden ezen múlik, de én rajta leszek. Azon is tehát, hogy az idén kapjanak támogatást, azon is, hogy hosszú távon ezt a problémát megoldjuk. Szeretném, ha ezzel talán megnyugtató módon a végére jutnánk ennek a témának.

ELNÖK: Ewa, parancsolj!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nagyon sajnálom, de muszáj reagálnom elnök asszony szavaira. Én úgy értelmeztem, mintha szó szerint valamilyen védő szavak volnának. Én nem támadtam senkit, én elmondtam a saját véleményemet, és gondolom, hogy nagyon objektív voltam. És azt is mondtam, hogy találkoztunk, érezzük a segítséget a főosztályvezetőtől és az egész osztálytól, de vannak még irányzatok, amelyek felé lehet menni, mint ahogy hallottuk ennek a megállapodásnak a lehetőségét, és a végén kértem a további segítséget. Úgyhogy nem értem, miért hangzottak el most itt ilyen szavak.

A másik. Sok éve dolgozunk itt együtt. Soha senkitől, amikor problémák voltak, nem kértünk semmit. Elhittük, ha az adott kisebbségi referens elmondta a problémát. Tudjuk, hogy ott van mögötte a tapasztalat, ott az országos önkormányzat, és soha nem ellenőriztük, hogy

igen, az úgy is van. Miért kell most tőlünk költségvetést kérni? Ha kell, mi költségvetést minden alkalommal benyújtunk a főosztályra. Úgyhogy számomra kicsit furcsa, ami itt most elhangzott.

ELNÖK: Mindjárt szót adok, de szeretnék az Ewa által elmondottakra reagálni.

Amikor befejeztem a mondatot, hallottam, amikor azt mondtad, hogy ez nem volt szép. Csak nem értem, hogy mi a nem szép! Amikor én megmondtam, hogy citálok az őszi ülést. Azok, akik itt voltak az OKB tagjai közül, erősítsék meg vagy ne erősítsék meg, hogy így volt vagy nem így volt. Én nem vagyok lengyeloktatás-ellenes, csak minden OKB-ülésen mondom a problémádat. *(Rónayné Slaba Ewa: Így van.)* Mondod. Nekem is le kell adni költségvetést, leadtam január végén *(Rónayné Slaba Ewa: Mi is.)*, pontosan azért, mert támogatott voltam. Mindenkinek le kell adni!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Azt hiszem, rossz irányba megy ez a dolog! Most elkezditek egymást vádolni – ne menjünk ebbe az irányba! Elnézést, hogy beleszólok, mert szerintem a vége az lesz...

ELNÖK: Nem, én nem fogok senkivel sem vitatkozni meg veszekedni!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nem az a cél, hogy ne vitatkozzunk, csak éppen...

ELNÖK: De akkor erősítsétek meg, hogy miről volt szó ősszel! *(Közbeszólások.)*

GULYÁS GYÖRGY: Nem tudom, hogy konstruktívnak tűnik-e...

ELNÖK: Nekem nem, abszolút, egyáltalán nem, mert helybenjárásnak tűnik.

GULYÁS GYÖRGY: ...de ez a vita olyan szűk körre eső, ellentmondásokból álló vita, hogy ha lehetne, tegyük inkább az „egyebek” közé...

ELNÖK: Ezt mondták az OKB-tagok is.

GULYÁS GYÖRGY: ...és beszéljünk arról, amit napirendként elfogadtunk. Nem azért, nincs semmi bajom ezzel, csak én például nem értem, már az elejét sem értettem.

ELNÖK: Ibolya!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Valóban, Zsuzsa idézte az aktuális ülésen elhangzottakat. Úgy gondolom, ez a bizottság mindig is inkább arról volt híres, hogy egységesen, mindig, minden kisebbséget támogattunk, ha volt valami problémája. Hogy érdemben nem tudunk hozzászólni, ebben Zsuzsának igaza van, mert nem tudunk tanulólétszámot, nem tudunk egy csomó részletet – ez az egyik dolog.

A másik pedig, hogy bármiről beszélhetünk mi itt, nekünk akkor is legfőbb véleményezési jogunk van ezekben a pénzügyi kérdésekben, amennyire én tudom. Tehát nem dőlhet el érdemben itt semmi. De beszélni persze kell róla és lehet róla.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

KORANISZ LAOKRATISZ: Én a görög önkormányzattól vagyok itt. Az előbb azt hallottuk elnök asszonytól, hogy onnan nem lehet pénzt kérni, ahol nincs vagy nem lehet – ugye, valami ilyesmit? –, hogy a törvény úgy lett kialakítva, hogy a költségvetés kőkemény. Viszont akik a törvényt hozzák, olyan törvények születnek, mint ahogy nálunk most az országos elnökségeknél kötelezték a hivatal felállítását, hozzárendelték a hivatal fölállításához, a működtetéséhez az összeget. Azt mondják, hogy igen – elnök urak biztosan meg fognak engem erősíteni ebben –, föl kell állítani a hivatalt, ehhez kell ennyi meg ennyi összeg. Keveset, de adtak hozzá pénzt.

Miért mondom most mindezt? Hozták ezt a törvényt, aminek az alapján a tanárok 70 százalékanak közalkalmazottnak kell lennie. Eddig ez nem így volt. Önök is nagyon jól tudják, ha valaki megbízási szerződéssel dolgozott hat órában, négy órában, annak más volt a költsége, mint hogy most még három embert ki kell nevezzek, és ez a saját, az önkormányzat költségvetését kell megterhelje, úgy, hogy közben a 11 millióhoz, ami körülbelül egy hivatal fölállításához, működtetéséhez szükséges, csak 7,5 milliót adtak hozzá. Tehát nem elég, hogy a 25 tagból – ennyiből áll a mi elnökségünk – már több mint tízen nem fogadnak el tiszteletdíjat, mert egyszerűen nincs honnan kifizetni.

Nem tudom, meddig tud ez menni. Így a kis kisebbségek teljesen el fognak sorvadni, mert Vangeliónak ebben teljes mértékben igaza van: ha megszűnik a nyelvoktatás, megszűnik a kisebbség. Ha ez a cél, akkor el fogják érni! Ennyi.

ELNÖK: Köszönöm. Elnök úr jelentkezett, parancsoljon!

FUZIK JÁNOS: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Főosztályvezető Asszony! Elnézést kérek a bizottságtól, de én az 1. napirendi pont tárgyalására jöttem, és egyéb elfoglaltságaim miatt el kell mennem.

Mint országos önkormányzati elnök és a szlovák oktatásért bizonyos fokig felelős szerv képviselője szeretném hangsúlyozni, hogy rendkívül fontosnak tartjuk a kiegészítő támogatást, hiszen nem egy kistélepülésen ez tartja életben a nyelvoktatást, de a nem általunk fenntartott kétnyelvű iskolák szempontjából is fontos ez a támogatás. Mi sem tudnánk három iskolát fenntartani, ha ez a kiegészítő támogatás nem állna rendelkezésre. Tavaly javasoltuk, hogy növekedjen ennek az összege - 30 millióról legalább 35 millióra -, ez nem történt meg, de az azóta végrehajtott normatívaemelés kompenzálja az esetleges hiányokat. Mi pozitívan értékeljük azt, hogy fennmaradt a normatíva, illetve hogy annak az összege nem csökkent.

Az iskolaigazgatók, illetve a szakemberek a tervezettel kapcsolatban negatív véleményeket nem juttattak el hozzánk, valamennyien pozitívan értékelik, hogy egyszerűsödik az adminisztráció és eltörlésre kerül a kezelési költség.

Ami a 4. §-t, az elnök asszony által is említett kisebbségi vegyes bizottságokkal kapcsolatos kérdést illeti: mi is fontosnak tartjuk, hogy szerepeljen ott a szlovák-magyar viszonylat. A békéscsabai iskola kérdése már több vegyes bizottsági ülésen is felmerült, kormányhatározattal meg van erősítve. A tavaly őszi pozsonyi tárgyaláson némi módosítás jött be az EU-támogatással kapcsolatban. A magyar kormány ezt még nem hagyta jóvá, ezért érvényben vannak a korábbi vegyes bizottsági ülések kormányhatározattal jóváhagyott ajánlásai. Ezt szükségesnek tartjuk írásban is megerősíteni.

ELNÖK: Köszönöm. Gulyás György úr!

GULYÁS GYÖRGY: Tisztelt Elnök Asszony! Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy Kreszta Traján elnök úr más irányú elfoglaltsága miatt nem tud részt venni a mai ülésen, az üggyel kapcsolatos véleményünket én fogom ismertetni.

Először is szeretném elmondani, hogy az anyagot mi is elolvastuk és a benne szereplőkkel egyetértünk. Elfogadjuk, sőt támogatjuk a támogatás körébe eső kezdeményezéseket, amelyek a normatív alapon való módosítás apropóján történnek. Egyszóval mondván: jónak tartjuk a rendeletervezetet.

A normatív támogatások körét bővíti a kormány intézkedése alapján tavaly bevezetett társulásokra vonatkozó további támogatások lehetősége. A mi esetünkben az indulás költségvetési problémák miatt nem volt zökkenőmentes. Hajdú-Bihar megyében konkrét oktatási feladatokra társulások jöttek létre. Utólag megállapítottuk, hogy a minisztériumtól kapott támogatással együtt - ami főleg elvi síkon jelentkezett - és a mi közreműködésünkkel stabilizálódott a helyzet és ma már jónak tűnik ez a formula.

Egyetlen problémánk van, de ez nem ide tartozik. A 4. ponttal kapcsolatban a vegyes bizottságon keresztül az anyaország felé irányuló esetleges igényünket szeretnénk bejelenteni. Az még nem fordult elő, hogy az anyaország az oktatást nálunk guruló forintokkal támogatta volna, ezért jelezni szeretném, hogy vannak igényeink. Egyre gyakrabban előfordul, hogy kritikai észrevétel hangzik el a román kormány, elsősorban a román oktatás részéről, de odáig még nem jutottak el, hogy inkább támogassanak bennünket és a támogatás révén szabjanak valamilyen feltételt. A jegyzőkönyvben való rögzítést követően kezdeményezni szeretnénk, hogy a vegyes bizottság elé kerüljön az ügy, hátha egyszer eljutunk odáig, hogy ez a kör bővíthet némi onnan érkező anyagi támogatással is.

ELNÖK: Köszönöm. A lengyel önkormányzat elnök asszonyának adom meg a szót.

MOLNÁRNÉ SAGUN ZDZISLAWA: Elnézést kérek, hogy visszatérek az előző témára, de mint fenntartó szeretnék néhány szót mondani ezzel kapcsolatban. Nyugodt szívvel állíthatom, hogy az iskolánk betartja a feltételeket. Nem fordul elő az, hogy kisebb létszámúak lennének az osztályok és az általános szabályoktól sem térünk el. Ennek az ügynek elsősorban a jogi oldalát kell megoldani, amire három éve várunk. A tanáraink eddig türelmesen vártak, de mára már fel vannak háborodva. Semmiféle problémát nem akarunk okozni a bizottságnak, de jelezni szeretnénk, hogy a tanáraink késve kapják a fizetésüket. Igyekszünk betartani azt az előírást is, hogy a tanárok 70 százaléka közalkalmazott legyen. De hogy írjuk alá a munkaszerződéseket, ha nem tudjuk kifizetni a nekik járó munkabért? A tanárok türelme tehát elfogyott, s én mint fenntartó megpróbálom megtalálni a megfelelő jogi megoldást.

Úgy gondoltuk, a kiegészítő iskolák létrehozása után három év elég lesz arra, hogy a jogi megoldást megtaláljuk. Vasárnapra összehívtuk a tanárokat egy megbeszélésre, amelyen jelen lesz a jogászunk is, és arra kértük a minisztériumot, hogy legalább osztályvezető-helyettes képviselje őket, mert a tanárok nekünk már nem hisznek, azt mondják, úgyis csak ígéretsz nekünk. Nagyon kérem, hogy jöjjön el a megbeszélésre, és jó lenne, ha írásban kapnánk ígéretet arra, hogy kapunk kiegészítő támogatást, a tanárokat ez megnyugtatná. Aztán a támogatás legyen rendszeres, mert amit tavaly kaptunk, az még a tavalyelőtti pénz volt. 2007-ben januártól júniusig tulajdonképpen semmit nem kaptunk. Vasárnap tehát rendkívüli megbeszélést tartunk a tanárokkal és a fennálló problémát megpróbáljuk megoldani. Nagyon kellemetlen és megterhelő számunkra a jelenlegi helyzet és az annak nyomán kialakult felháborodás. Mi mindent megteszünk, de kérem, hogy minket is próbáljanak megérteni. Már nem tudunk újabb két évig várni a jogi megoldásra.

ELNÖK: Köszönöm. Két dologról beszélünk, egyrészt az 1. napirendi pontról, másrészt arról a problémáról, ami nemcsak a lengyeleket, hanem a bolgárokat meg a görögöket is érinti.

Az 1. napirendi ponthoz van-e még hozzáfűznie, vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, az 1. napirendi ponttal kapcsolatos vitát lezárom és szavazni fogunk.

Ki támogatja az előterjesztést? (8) Ki nem támogatja? (0) Ki tartózkodott? (2) Megállapítom, hogy a bizottság 8 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett támogatja az előterjesztést. (10/2008.(02.07.) számú határozat.)

SIMON ISTVÁNNÉ: Akkor ezek szerint nem is igényli a tisztelt bizottság, hogy visszatérjek a felvetett kérdésekre. *(Többek: Dehogynem!)* Nincs sok.

A szülők ragaszkodnak a tankönyvekhez. Ez nem működik másképp, mint hogy azt teljes áron megveszik, vagy megvárják, hogy lejár a harmadik év, és akkor lehet selejtezni.

Független szakértő véleményének az elszámoláshoz való csatolása: ez kötelező azon intézményfenntartók esetében, akik fenntartói támogatást igényelnek. De ez ennél szélesebb körű, mert azt szeretnénk, ha ezt mindenki igényelné, merthogy minden fenntartó szeretne tényleg reális képet kapni arról, hogy mi folyik az általa fenntartott intézményben. Ezt esetleg szorgalmazhatnák a kisebbségi önkormányzatok is.

300 ezer forint, normatív alapon. *(Lásztity Jovánka: Figyelek!)* Ez egy támogatás, ami segítheti az iskolát, hogy az anyaországgal közvetlen kapcsolatot lehessen fenntartani. A pénz véges, azt látjuk. Amikor a fejezetből – és meglehetősen bizonytalan módon – tudunk pályázatokat kiírni táborokra, akkor ez az összeg sokkal alacsonyabb volt. Most azt mondjuk, hogy az anyaországban anyanyelvű táborban vagy anyanyelvű programokon való részvételnél ez támogatás. Én írhatok oda akármit, ez maximum ezer-ezer forint, de nincs...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, de az nem mindegy, hogy megkötöd, hogy gyerekenként. Mert ha, mondjuk, van 86 gyerek, arra fejenként ez ennyi meg ennyi, abból én akkor két-három-négy gyereket rendesen el tudok küldeni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Jó, ezt a javaslatot dédelgetjük, és a következő rendeletnél esetleg vissza tudunk rá térni. Megnézzük, hogy mit tudunk közösen kiérlelni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Mert ugyanígy vannak a fővárosban a sportpénzek, ezért mondtam ezt a példát. Abból kifizetjük a korcsolyázást az alsósoknak, ezt lehet, mert úgy van meghatározva, nem tételesen.

SIMON ISTVÁNNÉ: De azt sem akarjuk, hogy három gyereket kivigyenek 300 ezerért.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Azért nem kell így viszonyulni hozzá, hogy most akkor ezt fogjuk csinálni!

SIMON ISTVÁNNÉ: Nem, dehogy! Én azt mondom, hogy közösen érleljük, és jövő ilyenkor visszatérünk rá. Azt gondolom, hogy fontos, hogy ez van, és tegyük jobba a következő menetben.

A táblázatokkal kapcsolatban ezt hadd ne részletezzük. Mert szerintem a nem állami intézményfenntartók esetében az összes támogatás megjelenik itt a táblázatban, és ez nem a rendelet része. Ez egy vezetői összefoglaló, ami arról szól, hogy korábban mi volt. Ugyanis itt a települési önkormányzatok által fenntartott intézmények esetében csak a kiegészítő támogatás jelentkezik; amit ő normatív alapon a 3. számú mellékletben megkap, az itt nem jelenik meg. Itt az összegek tehát ilyen értelemben nem stimmelnek.

Ami nagyon fontos, és remélem, sikerül benne előrelépni – de mindenképpen egyeztetünk az illetékes önkormányzattal –, az az, hogy a békéscsabai iskolarekonstrukció is

bekerülhessen. Az a helyzet, hogy a kormányhatározattal megerősített vegyes bizottsági ajánlások teljesítésére kötelezettsége van az államnak, nem kifejezetten, adott esetben például valamelyik tárcának, és ezt a kötelezettségét momentán ebből a forrásból tudja megoldani. De tessenek azt elhinni, hogy ez nem ment még a működési támogatás rovására, tehát nem jelentette azt, hogy valamelyik forrásra valamennyivel kevesebb pénzt lehetett volna odaadni, mondjuk, intézményműködtetésre. Tehát erről nincs szó. Az elsődleges célja ennek a rendelkezésnek továbbra is az oktató-nevelő munka színvonalának az erősítése és az iskolafenntartás segítése. Békéscsabára ilyen értelemben szerintem mindenképpen vissza kell térni.

Egyetértek Gulyás úr megjegyzésével. A vegyes bizottságok, még egyszer mondom: kormányhatározattal megerősített vegyes bizottságok ajánlásai alapján kell itt feladatokat meghatározni ebben a rendelkezésben. Battonya itt szerepel, mert kormányhatározattal megerősített vegyes bizottsági ajánlásról van szó. Az más kérdés, hogy a battonyai iskola rekonstrukciója is úgy indult, hogy a két félnek kellett volna támogatni, ebben önnek teljesen igaza van. Úgyhogy az csak jó, hogy ezekhez a feladatokhoz egyébként több kisebbség anyországi támogatást is kap, és jó lenne, ha ez ebben a relációban is érvényesülhetne. *(Gulyás György: Mi most éppen nem tartozunk bele.)* Igen.

Nem tudom, mindenre válaszoltam? Köszönöm a türelmüket.

Bocsánat, kisiskola-ügyben még nem. Elment közben a görög elnök úr, nagyon sajnálom, de a lengyel elnök asszony még itt van. Még egyszer azt mondom, hogy a magunk szintjén mi támogatjuk az ügyet. Azon leszünk, hogy megoldást találjunk hosszú távon erre a kérdésre. Azt is látjuk, hogy ez relatíve drágább az alacsony tanulói létszám miatt és ezek miatt a kötelmek miatt, de azért a helyzet a következő. Volt egy iskolarendszeren kívüli nyelvművelés. Egyébként a Bem Lengyel Kulturális Egyesület kiválóan művelte ezt, úgy hívták, hogy vasárnapi iskola, rengeteg ember odaadó munkája révén nőtte ki magát ilyené-olyanná. Én harminc éve vagyok ezen a területen, úgyhogy pontosan tudom, hogy mi hol indult és mi honnan hova folytatódott, elnézést kérek. Ezt a gyakorlatot aztán átvették más nemzetiségek is vasárnapi iskola címen. Ez iskolarendszeren kívüli nyelvművelés, ilyen nagyon sok van Amerikától kezdve nagyon sok helyen, tanórán kívüli, iskolán kívüli közművelődési tevékenység tulajdonképpen, amiről itt beszélhetünk. Sokat dolgoztunk azon közösen, hogy éppen a munka színvonalának emelése miatt ezt a közoktatási rendszer részévé tudjuk tenni.

Tehát előrelépés történt, jogszabályilag ezt rendeztük. Rendeztük a tekintetben, hogy stabil a finanszírozása, mert a költségvetési törvény ugyanolyan kiegészítő támogatást biztosít a számára, mint a nyelvvoktatásnak általában. Azzal is segítettük ezt a tevékenységet, hogy a minisztérium munkatársainak segítségével igenis az intézményalapítás, nyilvántartásba-vétel, összes dokumentáció, adminisztráció, pedagógiai program, és a többi, és a többi, a jogszabályoknak a gyakorlatba való átültetése, azoknak az elfogadása, mindezekben nagy előrelépések történtek.

Nagyon nem szeretném, ha olyan optikát kapna ez az egész ügy, hogy eddig itt mentek a dolgok, és most létrejött egy dráma, egy válság, amelyet megoldani kizárólag a minisztérium felelőssége. Kérem szépen, a minisztérium segíteni fog. A költségvetési törvényben meghatározott normatív támogatáson túl igyekeznek további segítséget nyújtani. A kiegészítő kisebbségi oktatás pénzügyi alapja és forrása, ami stabil, az pedig a költségvetési törvény 3. számú mellékletében meghatározott gyermekenkénti 45 ezer forint. Ezt jó, ha tudjuk. Ezen kívül, még egyszer mondom, további megoldásokat igyekszünk találni. És akkor így reális a kép.

Kár erről most már, Szvetla, még tovább beszélni, meg hogy beadtunk költségvetést, egyebek. Amikor valaki támogatás iránti igényt nyújt be, bármire, az mellékeli hozzá a

költségvetést. És nem erről szolt itt a dolog, hogy ezt valaki nem mellékelte volna – de erre már számtalanszor visszatértünk. És tényleg, részben szomorú vagyok.

GULYÁS GYÖRGY: A magam részéről nagyon nagy tisztelettel megköszönöm a lehetőséget, hogy itt lehettem, örültem, hogy itt voltam. Kívánok mindenkinek további jó és hasznos munkát, minden kisebbség számára. A viszontlátásra!

ELNÖK: Vigyázzon az úton, Gulyás úr! Minden jót kívánok!
Szvetla, parancsolj!

KJOSZEVA SZVETLA: Ez úgy igaz, ahogy Anna mondta, s ezzel senki nem is vitatkozik. Semmire nem akarok visszatérni, ami eddig elhangzott, mert mindenkinek az a kívánsága, hogy lépjünk tovább. Mégis hadd kérdezzem meg, ez hogy történhetett. Amikor novemberben a főosztállyal megbeszélést folytattunk, akkor arról volt szó, hogy meg lehet próbálni a költségvetési törvénybe beletenni. S az is elhangzott, hogy ez közoktatási megalapozás lehetne. Melyik utat válasszuk? Mert valamire el kellene indulni, mégpedig időben.

SIMON ISTVÁNNÉ: Én nem hogy nem mondtam, de mástól sem hallottam még, hogy ezt a költségvetési törvényben próbáljuk megoldani. Ez egyszerűen ki van zárva! Én arra tettem ígéretet az elmúlt évben, hogy rövid távon a fejezetben próbáljuk meg a támogatás forrását biztosítani. Most is ezt mondom. Hosszú távon pedig - akkor is ezt mondtam és most is ezt mondom - megpróbálunk megnyugtatóbb megoldást találni erre a problémára. De hogy a költségvetési törvényben keresünk erre megoldást, az kizárt.

A költségvetési megállapodás tekintetében csak megerősítettem azt, amit Ewa mondott, hogy ők ezt az információt kapták a minisztérium képviselőitől, és azt mondtam, hogy én ezt támogatom, ezen az úton érdemes elindulni. Nehogy úgy térjünk vissza erre a kérdésre pár hét múlva, hogy ezt meg ezt megígértük, de nem teljesült. Amikor az elmúlt évben az önkormányzatokkal beszéltünk, akkor én azt ígértem, hogy az idei évre megpróbálunk forrást találni a támogatásra, és ebben a dologban léptem is. Remélem, hogy amikor március-áprilisban véglegesedik a fejezet összes tétele, ez akkor is így lesz. Hosszú távon pedig találni kell valamilyen megoldást. Felmerült egy közoktatási megállapodás lehetősége is, amire én azt mondtam, hogy e mögé is oda tudok állni.

ELNÖK: Jól értem, hogy 2008-ban a lengyeleknek, a görögöknek, a bolgároknak valamilyen fejezetben csengő forintjuk van?

SIMON ISTVÁNNÉ: Erre a feladatra elkülönítettünk bizonyos összeget.

ELNÖK: Márciusban vagy áprilisban lesz lehetőség arra, hogy ehhez a pénzhez hozzájuthassanak?

SIMON ISTVÁNNÉ: A gazdálkodási szabályzat minden fejezetgazdánál akkortájt véglegesedik. Akkor benyújtják a támogatási igényt, kőkemény költségvetést mellékelve hozzá, amit szigorú kontroll alatt megnéznak az arra illetékesek és ennek megfelelően kapnak majd támogatást. Ez a rövid távú terv.

ELNÖK: A hosszú távú pedig a közoktatási megállapodás.

SIMON ISTVÁNNÉ: Igen, ez felvetődött és azt mondtuk, hogy ezen az úton érdemes elindulni.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nagyon szépen köszönöm. Mivel ez a pénz erre az évre egyszeri támogatás lesz, nem lehetne a folyamatot meggyorsítani?

SIMON ISTVÁNNÉ: Sajnos nem lehet.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Ez azért lenne jó, hogy ne kelljen a döntés után a pénzre nem tudom meddig várni, mert tapasztalataink szerint ez a procedura eléggé hosszadalmas.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ezt majd megbeszéljük. Utána fogok nézni. Az biztos, hogy a gazdálkodási szabályzatnak előbb el kell készülnie. Amit eddig megígértem, azt a tervezés szintjén megpróbáltam betartani.

ELNÖK: A kis lélekszámú nemzetiségek iskoláinak a tematikája lezárható? *(Igen.)* Zárszóként szeretném elmondani, hogy nem akartam megverni se Ewát, se Vangit, se Szvetlát és a főosztályvezető asszonyt sem akartam simogatni, csak azt mondtam, amiről az ősszel beszéltünk. Ha valakit mégis megbántottam, bocsánatot kérek tőle. Az én szívemnek ugyanolyan fontos a szerb, a ruszin meg az ukrán kisebbség is, mint a többi. Az tud igazán azonosulni ezzel a problémával, aki maga is egy nemzetiséghez tartozik.

Az 1. napirendi pont, valamint a hozzá kapcsolódó rész tárgyalását lezárom.

2. napirendi pontunk az egyebek.

Nagy tisztelettel köszöntöm az Oktatási Hivatal részéről a tankönyv- és taneszköziroda képviselőjében megjelent Pálfi Erika asszonyt. Ő küldött nekünk egy kimutatást, amely szerint négy könyvet kell elfogadnunk. A kimutatásban két szlovák és két német tankönyv szerepel.

Az első szlovák tankönyv Technika a spôsob zivota pre 3. rocnik. Az elmúlt ülésen elhangzott, hogy hibajegyzék javítására van szükség. Megnéztem a 16 oldalas hibajegyzéket, s amikor ezt csináltam, sokat gondolkodtam azon, hogy van-e egyenes arányosság a végzett munka meg a referens tiszteletdíja között akkor, amikor a tiszteletdíjból kell fizetni az útköltséget és sok más egyebet is. De én dalolva megcsináltam a 16 oldalt és támogatom a tankönyv megjelenését.

Kérdezem, hogy a bizottság tagjai egyetértenek-e a támogatással. *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a bizottság is támogatja a tankönyv megjelenését. (11/2008.(02.07.) számú határozat.)

A másik tankönyv a V strede Europy 8. Azt ígértem Pálfi Erikának, hogy megcsinálom ezt a könyvet is, neki is láttam, abszolút nem sajnálva az estémet meg az éjszakámat. De amikor rájöttem arra – tudjuk mindannyian, hogy nem tükörfordításról van szó, amihez a szerző adta az engedélyét –, hogy vannak a könyvben, amit a szakmai bíráló is megjegyez, hozzátett mondatok, amelyek a magyarban nincsenek benne, akkor én nem tudok felelősséget vállalni érte. Elnézést és bocsánatot kérek, de én kérem ezt a könyvet visszaadni a nyelvi bírálónak, ellenőrizze a hibákat ő.

Köszönöm. Parancsoljon!

PÁLFI ERIKA: Bocsánat, ez már a január 7-i ülésen is téma volt, és Ondrejó Anna, aki a szakértője volt a könyvnek, ezt jelezte felénk, és ezt a problémát megkérdeztük a kiadótól már a bírálati folyamat közben, és ehhez is hozzájárult a magyar nyelvű szerző.

ELNÖK: Ahhoz, hogy legyenek pluszmondatok beékelve, ami a magyar könyvben nincs?

PÁLFI ERIKA: Igen, így van.

ELNÖK: Én akkor is kérem Ondrejó Annának ezt visszaküldeni, Földvári utca 1., Tótkomlós. Köszönöm.

PÁLFI ERIKA: Jó, köszönöm.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Az eljárást nem bonyolítja, nem hosszabbítja meg ez az egész?

ELNÖK: Bonyolítja?

PÁLFI ERIKA: Persze.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Vigyázat, mert lehet, hogy hónapokra vagy egy hónapra visszaveti – bocsánat, hogy közbeszóllok.

ELNÖK: Akkor támogatom – tessék, itt van aláírva. *(Derűltség.)* Most mit tudok tenni?

Kérdezem, hogy az OKB egyetért-e ezzel. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm, a bizottság egyhangúlag egyetért. (12/2008.(02.07.) számú határozat.)

Zorica, parancsolj!

AGATICS HAJNALKA: Ha emlékeztek rá, a múltkori OKB-ülésemnek volt egy regionális földrajzkiadvány, novemberben pedig volt egy ötödikes nyelvtankönyv. Ugyanez volt a helyzet, ami most Zsuzsának a feladata, ott a múlt hónapban direkt én ragaszkodtam hozzá, hogy meggyorsítsuk a folyamatot, hogy én nagyon szívesen átnézem, ahogy Zsuzsa mondta, hogy lapozunk és összevetjük. Csak azt akarom mondani, hogy ez a két könyv rendben van, a kiadó mindkettőben mindent kijavított, amit a bírálók kértek. Én most összevettem, és rendben van.

Ebben itt most nem kell szavazni, csak azért mondom, hogy tudjátok, hogy ez a két könyv rendben van.

ELNÖK: Köszönjük. Lement az összes tankönyv, de még tankönyvtémában Ibolyának adok szót.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nem tudom, meddig marad most itt Pálfi Erika, de fontosnak tartanám, amit már a múltkor is mondtam, hogy valamelyik OKB-ülésem tüsszük napirendre és hagyjunk rá legalább egy-másfél-két órát, hogy a tankönyvjóváahagyás eljárásrendjéről beszéljünk egy kicsit. Szerintem ez momentán kaotikus.

Az, hogy mi magunkra vállalunk bizonyos javítások utáni ellenőrzést, tehát hibák ellenőrzését, nem lehet olyan mértékű, mint például ennek a két történelemkiadványunk a hibaellenőrzése, amit én most Erikának odaadtam, hogy rendben, egyetértetek vele. A jövőben mondjuk azt, vagy próbáljuk meg a gondolatainkat legalábbis olyan irányban rendezni, hogy feltételekkel, soroljuk föl a feltételeket vagy adjuk oda a listát. De hogy a hibákat kijavítja-e a kiadó, az legyen a kiadó felelőssége. Szerintem itt nekünk nincs arra sem fölhatalmazásunk, sem időnk, sem energiánk, hogy többoldalas jegyzék alapján tényleg néha betű- vagy egy-egy

szó- vagy bármilyen hibát ellenőrizgessünk. Nekünk tartalmilag kell jóváhagynunk a kéziratot, szakértői vélemények alapján, és nem korrektúrákat végezni, és nem apróbb ilyen hibákat ellenőrizgetni. Úgy gondolom, hogy egyébként mindenkor ez volt a kiadóknak többek között az egyik felelőssége, hogy minden egyes hibát ő kijavít, és ha mégis benne marad, azért utána ő felel.

Nekem az az érzésem, és most Zsuzsán is ezt éreztem, hogy nyomást éreztél, nem?

ELNÖK: Igen, így van.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Hogy akkor most hoppá, itt pluszdolgok vannak; ha erre én azt mondom, hogy ámen, és mehet, akkor az enyém a felelősség.

Szeretném tehát, ha ilyen irányban gondolkoznánk, és erről egy újabb határozatot, vagy nem tudom, mit hoznánk a jövőben, hogy meddig terjed a referens felelőssége. Ha van benne, mondjuk, öt hiba, és imprimatúra már a mű, ezért ne menjen vissza sehova, ezt én is bármikor megnézem és vállalom. De itt nyers kéziratot nyújtottak be tulajdonképpen, ez a két történelemkönyv olyan volt – ezt nem lehet fölállalni senkinek. Úgyhogy a következő alkalmak egyikén beszéljünk erről, ez az egyik.

A másik nagyon fontos dolog: beszéljünk arról a kritériumrendszerrel, amelynek alapján a bírálóink, akik nyelvi bírálatot végeznek, vagyis úgynevezett kontrollszerkesztést a magyar tankönyv alapján, azoknak ne kelljen szakmai véleményt is írni, vagyis olyan szempontok szerint vizsgálni a tankönyvet, ami már okafogyott. Ugyanis ezek már jóváhagyott, használatban lévő tankönyvek. Csak szeretném jelezni, hogy ez hátráltatja, lassítja a folyamatot, és ezek a szerencsétlen szakértők – akik nem tudom, hogyan vannak megfizetve, mert erről nincs semmilyen képünk, nem tudjuk – hadd ne írjanak már háromszor annyit, mint adott esetben egy szakmai bíráló! Mert ő a fordítást ellenőrzi, ez az ő dolga, se több, se kevesebb.

Szeretném elküldeni valamennyi OKB-tagnak azt a változatot, amelyet én Bársony Csabának fél évvel ezelőtt elküldtem. Azért mertem ezt a zanzásított változatot elküldeni Csabának, mert én is tizenvalahány éve a tankönyvszakmában dolgozom, úgyhogy nagyjából van fogalmam arról, hogy mit jelent kontrollszerkeszteni valamit, és mi a szakmai bírálat. Úgyhogy ha egyetértetek, elküldöm valamennyi OKB-tagnak ezt a zanzásított változatot, amelyet beszéljünk meg a következő alkalommal.

Köszönöm szépen, és elnézést kérek, hogy ilyen hosszan beszéltem.

ELNÖK: Köszönjük szépen, Ibolya asszony.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Szerintem erről akkor beszéljünk, amikor erre másfél-két órát szánunk. És esetleg hívjuk meg az adott terület tudorait, szerkesztőket kisebbségenként, és így tovább.

ELNÖK: Akkor tehát az elkövetkezendő OKB-ülések valamelyikén külön napirendi pontban kérjük ezt, így van? Szavazzunk erről! (*Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm szépen, a bizottság ezzel egyhangúlag egyetértett. (13/2008.(02.07.) számú határozat.)

Zorica, parancsolj!

AGATICS HAJNALKA: Csak ehhez szeretném hozzátenni, hogy akkor ezt is gondoljuk végig. Egyetértetek azzal, amit Ibolya mondott. Csakhogy ha a szakmai bíráló úgy ért egyet az adott kézirattal vagy az imprimatúrával, hogy feltételhez köti, akkor ha mi azt mondjuk, hogy csak feltétellel hagyjuk jóvá, akkor viszont az OKÉV-nek – vagy mit tudom

én, most mi a nevük (*Derültség.*), elnézést – kötelessége még egyszer visszaküldeni, teljesen mindegy, hogy hozzám vagy a volt bírálóhoz, hogy megnézze. Tehát itt van a bibi!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De Zorica, ő csak a fordításról beszél!

AGATICS HAJNALKA: Fordításról van szó, ott is feltétellel fogadja el!

ELNÖK: Ezt majd kivesézzük azon az ülésen, amikor ez következik.

AGATICS HAJNALKA: Jó, rendben van. Csak azért mondom, hogy addig ezt is gondoljuk végig.

ELNÖK: Köszönöm. Parancsoljon, Erika asszony!

PÁLFI ERIKA: Csak lezárván a gondolatot, biztos, hogy az Oktatási Hivatal – most ez a nevünk – tankönyvosztálya részéről is lesz ilyen jellegű törekvés, mi több, nagyon örülök, hogy találkoznak itt a gondolatok. A Bársony Csaba által vezetett osztályon mind a közoktatási tankönyvek esetében, mind a nemzetiségi tankönyvek esetében egy nagyon részletes, aprólékos, rendkívül sok lépésből álló eljárásig burjánzott ez a tankönyvjóváahagyási folyamat. Ennek következményeként a hivatal elnöke kezdeményezte az eljárás felülbírálatát. Külső szakmai céget bízott meg azzal, hogy világítsák át ezt az egész folyamatot, egyszerűsítsük, legyen kedvezőbb mind a referensek, mind a szakértők számára, mind a kiadók számára, rólunk nem is beszélve.

De lehet, hogy a napirendre tűzéssel érdemes lenne megvárni azt a pontot, amikor kinevezik az osztályvezetőt meg a főosztályvezetőt. E pillanatban megbízott osztályvezető van, aki a Csaba által örökölt rendszert működteti, mivel ezt muszáj működtetnie, ez az utasítása, ebből nem tud kilépni, de néhány hónapon belül biztos, hogy lesznek változások, amiről érdemes lesz beszélni.

ELNÖK: Akkor visszatérünk ahhoz, amiről az előbb szavaztunk, mégpedig úgy, hogy megvárjuk az említett dokumentumot és azt az időpontot, amikor kinevezik az új osztályvezetőt. Ki ért ezzel egyet? (*Egyhangú egyetértés.*) A bizottság egyhangúlag egyetért a fenti javaslattal. (14/2008.(02.07.) számú határozat.)

Lásztity Jovánka következik.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Szeretném megkérdezni a főosztálytól - s ezt minden egyes alkalommal, amikor összeülünk, meg fogom tenni -, hogy mikor lesz kiírva a következő pályázat. A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség első ciklusa lejárt, a második ciklus pedig 2013-ig tart. 2004 májusában írták ki az előző pályázatot, amiből 2008 elején lettek meg az utolsó tankönyvek. Négy év múlva 2012 lesz, és nem szeretném, ha utóbb azt mondanák, megvolt a lehetőségek, miért nem jártatok utána, miért nem kezdeményeztél, miért nem kérdeztetek rá. Ezt mindenképpen szeretném elkerülni.

HORVÁTH ÁGNES: Jovánka kérdésére most is az a válasz, ami az előző jegyzőkönyvben olvasható. Meg lehet keresni házon belül azt az illetékest, akinek ezekről a forrásokról kell gondoskodnia, hogy a pályázatot minél előbb meg lehessen jelentetni. Ez nem az én szakmai területem, a tankönyvügyeket nálunk Kerner Anna vezető főtanácsos asszony gondozza - s felelősséggel mondom, hogy valóban gondozza -, a források vonatkozásában pedig Kraszlán úr válasza a hatályos.

ELNÖK: Javaslom, hogy a tankönyvtémáról valamelyik ülésen tárgyaljunk és kérjünk választ arra, hogy mikor mennyi áll rendelkezésre.

HORVÁTH ÁGNES: Ez az Oktatási Hivataltól függ.

ELNÖK: A pályázat nem, és én a pályázatra gondoltam.

HORVÁTH ÁGNES: Egyrészt van a pályázat, másrészt vannak a háttérforrások, amik a pályázat kiírásához szükségesek. Ez egy komplex téma, és ehhez kell az NFA-s emberünket idehívni. Kerner Anna is kell hozzá meg az NFA-val foglalkozó felelős munkatárs is.

ELNÖK: Ragaszkodjunk az NFA-val foglalkozó munkatárs jelenlétéhez vagy ne?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó lenne, de nem kell túl nagy feneket keríteni ahhoz, hogy Kerner Annát ide hívjuk, mert tíz perc alatt tájékoztatni tud bennünket arról, éppen hogy áll a dolog. De én már jártam úgy, amikor rákérdeztem, hogy azt mondták, előbb kellett volna érdeklődni, előbb kellett volna kezdeményezni, jobban oda kellett volna figyelni. Mindenki tudja, hogy a tankönyveket illetően mi milyen rossz helyzetben vagyunk. Az első turnusban hál' istennek megjelent 16 tankönyv meg munkafüzet.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor szinte a legjobb helyzetben vagytok!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De mi háromról indultunk! Addig szeretnék tenni valamit ebben a dologban, amíg van rá mód, mert ha megjelenik a pályázat, akkor biztos, hogy három-négy-öt év múlva abból lesz könyv. De ha nem jelenik meg a pályázat, akkor erre semmi garancia nincs. Nálunk, szerbeknél azt mondják, hogy az a tied, mit már megettél, az összes többit elvehetik tőled. Azt elfogadom, hogy a pályázat időtartama több év, de legalább jelenjen meg, írjuk ki és ne az legyen, mint a múltkor, amikor azt kellett mondanunk, hogy tanulunk a hibáinkból. A múltkor május 4-én jelent meg egy olyan pályázat, amelynek a határideje május 12-e volt, és utána hónapokig nem történt semmi. Aránytalanok voltak az időbeosztások. A szakértői véleményeket meg mindent prompt kellett bekérni, és ha valami nem jött be időre, akkor egy hónapig állt a dolog. Bársony Csaba nagyon elegánsan azt mondta, hogy túlbujánczott a rendszer, mi mégis elfogadtuk, mert nem volt más. Aránytalanság volt a tartalmi, a minőségi munkára fordítható idő és a papírmunkára fordított idő között. Ezt elkerülendő írjuk ki a pályázatot, hogy az embereknek több idejük legyen a dolgot átgondolni és megcsinálni, s akkor a többit utána be tudjuk hozni és ugyanott leszünk, hogy három-négy év alatt megjelenik egy könyv. De, mondom, attól félek, hogy elsikkad a kertek alatt a dolog. Abban meg semmi nincs, hogy feltesszük a kérdést. Én nem vádolok senkit, senkin nem akarom levetni a dolgot, csak az érdekel - nyilván a többieket is -, hogy a pályázat mikor lesz kiírva. Arról már nem is beszélve, hogy mi mindig két kő között vagyunk, egyrészt az államigazgatás, másrészt az iskolák között, amelyek azt hiszik, hogy te itt varázsszóra bármit el tudsz érni, de nem, mert innen jönnek a kőbe vésett dolgok, amiken nem tudok változtatni, ott pedig jogosan érzik úgy, hogy ez nem korrekt, és mi folyamatosan e két kő között őrlődünk.

HORVÁTH ÁGNES: Ha az iskolák nem tudják megoldani minden tankönyv és cím vonatkozásában a hazai szerző tollából származó tankönyvet vagy segédeszközt, akkor az anyanemzettől vagy egyéb nyelvtérületről származó adekvát vagy közel adekvát tankönyvet vagy segédeszközt be tudnak szerezni.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Ez igaz, de nem ez a cél. Ilyen nyelvi állapotok mellett! Hát miről beszélünk?

HORVÁTH ÁGNES: Arról volt szó Jovánka elmondásában, hogy nagy a nyomás az iskolákban, hogy nincs tankönyv.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Saját tankönyvről beszél, mindenki tudja, hogy arról van szó.

HORVÁTH ÁGNES: Ezért mondom, csak nehogy az legyen, hogy abszolút nincs miből tanítani.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nálunk kizárólag szerb nyelv és irodalomról van szó. Mert én legalább azt szeretném elérni, hogy a két iskolatípusra minden évfolyamon egy, azaz egy könyv legyen – semmi több. *(Többek: Erről is van szó! Több nem is lehet!)*

ELNÖK: Nekem az a véleményem, hogy az elmúlt ciklusban, ha az OKB összes tagját nézzük, pontosan Jovánka volt az, aki a legnagyobbat teljesítette, és a legtöbb könyvet adatta ki. Ennek ellenére fontos és foglalkozni kell a kiírással.

Lezárhatjuk ezt? *(Egyetértés.)* Köszönöm.

Az Országos Vizsgáztatói Névjegyzék következik, az a hat kérelem, amellyel kapcsolatosan megkaptuk az anyagot. Ha megengeditek, felkérem Jovánkát, hogy kezdhesünk a szerbvel, mert ő siet.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Itt nálunk az első Memon Katalin kérelme az Országos Vizsgáztatói Névjegyzék kapcsán. Azért szerettem volna mindenáron személyesen beszélni erről, mert szerintem ez abszolút össze fog csengeni azzal, amit Zorica is mondani fog utánam. Ugyanis Memon Katalin két terület megjelölésével adta be a kérelmét, ez pedig a szerb és a horvát.

Ugyanott vagyunk, ahol voltunk. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, valószínűleg emlékeznek rá az OKB tagjai, itt arról volt szó, hogy egyszer finoman a tudunkra adták, hogy bármit mondunk mi itt, ha az illető megfelel a törvényi előírásoknak, akkor is fölkerül a névjegyzékre, hogyha nemhogy nem támogatjuk, hanem határozottan ellenezzük. Ez ennek megint egy eklatáns példája. Az illető tulajdonképpen arra hivatkozással kéri ennek a két kisebbségnek a megjelölésével a vizsgáztatói névjegyzékbe történő felvételét, hogy 1979-92 között a Banja Luka-i elektrotechnikai szakközépiskolában, hogy most szerb vagy horvát nyelven tanított, ez az utóbbi esetben vitatható. Valószínűleg '89-ig még el lehetett volna azt mondani, hogy szerb-horvát, utána pedig, a régi Jugoszlávia szétesését követően valószínűleg már csak szerbül, merthogy Banja Luka az egyik legnagyobb központja a szerb entitásnak Bosznia-Hercegovinán belül.

Én továbbra is úgy gondolom, érdemei elismerése mellett, mert feltételezem, hogy a területén egyébként szerintem fizikát taníthat, ugyanis minden végzettsége erre utal: erőáramú ipari technika, Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar; ami van a mi vonalunkon, az Idegennyelvi Továbbképző Központban „szerb-horvát” nyelvből C típusú vizsga – '92-ben valószínűleg még lehetett így szerezni *(Agatics Hajnalka: Én ebben sem vagyok biztos.)* –, de nem látok semmit semmilyen kisebbségi oktatáson belül. Úgyhogy én amondó vagyok, lehet, hogy ezt újfent föl kellene vetni, lehet, hogy meg kellene nézni, lehet-e vagy milyen módon lehetne ebben a törvényben valamilyen módosítást eszközölni, hiszen a kisebbségekkel ezt a csontot már lerágtuk.

Úgyhogy valószínűleg megint teljesen fölöslegesen, de én mint az OKB szerb referense nem támogatom az Országos Vizsgáztatói Névjegyzékbe való felvételét. Azért sem egyébként, mert ha egy ilyen ember eljön érettségi elnöknek a budapesti egyetlen középiskolai intézményünkbe, kérdés, hogy mihez tud hozzászólni.

ELNÖK: Jovánka részéről elhangzott tehát, hogy Memon Katalint nem támogatja. Meg kell kérdeznem az Országos Kisebbségi Bizottságot...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Egy pillanat, mert ő szerb és horvát területre adta be, úgyhogy erről egyben kellene majd dönteni!

ELNÖK: Értem... Akkor Zoricát is hallgassuk meg!

AGATICS HAJNALKA: Azt nem fogom megismételni, amit Jovánka mondott, mert ugyanazt mondhatnám el én is. Engem az zavar az egészben, hogy ennek a hölgynek semmiféle nemzetiségi kapcsolódása nincs, ez kifejezetten egy magyar ember. És itt nem az a probléma, hogy ő magyar ember, ha legalább nemzetiségi iskolában dolgozott volna, elvégzett volna valamilyen nemzetiségi nyelvszakot és tanított volna. Ő közelről nem látott egyetlen nemzetiségi oktatási intézményt sem, se szerbet, se horvátot, se lengyelt, semmilyen.

Amin egyébként én kiborultam, az az volt, hogy a harmadik nyelvismerete felsőfokon a bosnyák nyelv. (*Derűtség.*) Nem tudom, ehhez te mit szólsz, mert bosnyákul is ugyanúgy tud, mint horvátul meg szerbül – nem kell felelni, ez költői kérdés volt. Aki ennyire összekeveri a dolgokat, nem tudom, hogyan tud beülni érettségi elnöknek, amikor ott nemcsak nyelv van, hanem például adott esetben irodalom és népismeret.

Én sem fogadom tehát el, nem javaslom, sőt tiltakozom az ilyen eljárások ellen, hogy vadidegenek akarnak ilyet.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ennek ellenére szerintem minden további nélkül fel fog kerülni, mint az eddigiek is, akiket nem támogattunk.

AGATICS HAJNALKA: Igen, így van.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zorica. Akkor mindketten nemet mondtok. Kérdezem a bizottságot. (*Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm, ez szintén egyöntetű nem. (15/2008.(02.07.) számú határozat.)

Memon Katalint tehát Lásztity Jovánka és Agatics Zorica nem támogatja, hogy felkerüljön az Országos Vizsgáztatói Névjegyzékre, indoklásuk szerint azért, mert nem felel meg a...?

AGATICS HAJNALKA: Azért, mert semmilyen nemzetiségi vonatkozása nincs, végzettsége sincs. Van egy C típusú nyelvvizsgálója, ennyi.

ELNÖK: Köszönöm.

Akkor most a szlovák jelentkező következik: Pásztó István András. Azt szeretném a tisztelt bizottságnak mondani, hogy az etnobiznisz igazi példáját vagyok kénytelen bemutatni az anyag alapján.

Az érintett kolléga 1943-ban született Budapesten, születése után kikerült Szlovákiába és 1995-ig ott élt. Ott végezte el az egyetemet, majd Párkányban, Kassán és más helyeken dolgozott. 1995-ben családi okok miatt visszakerült Magyarországra, mégpedig Esztergomba

és 1996-ban kapott bevándorlási engedélyt. A pozsonyi Komenski Egyetemen szerzett magyar-oroszl szakos tanári diplomát. Magyarországon 1998-ban és 2003-ban került névjegyzékre. Az anyag alapján vizsgálónöki teendőket eddig kilencszer látott el, most pedig a szlovák nemzetiségi oktatás területén kéri a felvételt, amit én mint referens semmiképpen nem javaslok és nem támogatok, egyrészt azért, mert bár 1995 óta él Magyarországon, de nincs szlovák irodalom és nyelv végzettsége, másrészt azért, mert nem ismeri a nemzetiség életét, kultúráját, szokásrendszerét stb. A kérelmében ezekről egy tömondat erejéig sem nyilatkozik. Nem támogatom az Országos Vizsgáztatói Névjegyzékre való kerülését.

Kérdezem, hogy ki ért egyet a javaslatommal. *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a bizottság sem támogatja a névjegyzékre való kerülést. (16/2008.(02.07.) számú határozat.)

Tálas Katalin ügyében nem tudunk dönteni, mert nincs jelen a német referens, így nincs, aki előterjessze.

Az Országos Szakértői Névjegyzékre jelentkezettek közül csak a horvát jelöltről, valamint dr. Frank Gáborról tudunk dönteni, mert se a német, se a cigány referens nincs jelen. Zoricának adom meg a szót.

AGATICS HAJNALKA: Paukovicsné Horváth Editről csak a legjobbakat és legszembeket tudom mondani. Megvan a megfelelő végzettsége, horvát nyelv és irodalom szakos tanár. Több mint tíz éve tanít horvát nyelvoktató iskolában. Ez neki is a hosszabbítása. A saját térségében, Győr-Moson-Sopron megyében a többi pedagógus szakmai irányítását évek óta végzi. Nagyrészt neki is köszönhetjük, hogy Szentpéterfán kétnyelvű iskolánk van, amely évtizedekig nyelvoktató iskola volt, de már a felső tagozatig érték, tehát mondhatjuk azt, hogy kétnyelvű az iskola. Mindezek alapján javaslom a szakértői névjegyzékre való kerülését.

ELNÖK: Köszönöm, Zorica. Zorica tehát támogatja, kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Egyöntetű igen. Köszönöm szépen. (17/2008.(02.07.) számú határozat.)

Következik dr. Frank Gábor. Ezt meg kell beszélünk, mert én az anyagából megtudtam olyat, amiről nem tudtam. *(Derűtség.)* Meghosszabbításról van szó dr. Frank Gábor esetében; őt nem kell bemutatni, sem az emberi oldalát, sem a szakmai felkészültségét. Azt viszont nem tudtam például, hogy Szegeden kezdett, '74-től '83-ig Szegeden dolgozott a Radnóti Gimnáziumban és a JATE Ságvári gyakorlóiskolájában. Utána a felesége elkerült a pécsi egyetemre, így kerültek ők Pécsre 1983-tól a mai napig. Ott tanított több iskolában, utána pedig '94-től a Magyar-Német Nyelvű Iskolaközpontban. Felsorolja az eddig végzett tevékenységeit, hol mivel foglalkozott; ezt ti ismeritek.

Nyugodt szívvel azt mondom, hogy Gábort nagy-nagy örömmel támogatom a szakértői névjegyzéken való meghosszabbításra. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm, egyöntetű igen. (18/2008.(02.07.) számú határozat.)

A szakértői névjegyzékkel kapcsolatos feladatunkat befejeztük.

Úgy emlékszem, az „egyebek” kategóriájában Ibolya jelentkezett még.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Köszönöm, de menet közben már elmondtam, amit szerettem volna.

ELNÖK: Ibolya elmondta. Az „egyebek” kategóriájában Krányecz Ferenc úr kért még szót. Parancsoljon!

KRÁNYECZ FERENC: Tisztelt Bizottság! Megkaptam a jegyzőkönyvet a múltkori ülésről, és abban Horváth Ági már említést tett erről, úgyhogy gondolom, nem mondok már teljesen új dolgot. Az a szándékom, hogy sajnós erről az OKB-tagságomról a közeljövőben le kell mondanom egyéb más elfoglaltságom miatt.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az OKB tagjaitól érkezett megkeresés, miszerint az elmúlt ülésen be lett jelentve, hogy a mi jó arany Ferikénktől szeretnénk elbúcsúzni a következő OKB-ülésen. Mindenki erőteljesen bólogat, úgyhogy erre föl fogunk majd készülni.

Jovánkát kérdezem, hogy aktuális-e még az, amit az „egyebekben” kívánt jelezni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Igen, bár már elmondtam. Csak annyi, hogy én minden ülésen ezt a mondatot el fogom mondani. *(Derültség.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Jovánka.

Az „egyebekben” van még nekem egy felvetésem, amelyet jeleztem, hogy a németek és a szlovákok esetében történt meg, hogy a Magyar Államkincstár a normatívát visszavonta – ezt költségvetési törvény írja elő egyébként –, mert kimutatta a köztartozást, ami nem köztartozás. Éppen ezért erről szeretném tájékoztatni a tisztelt OKB-t, és a jegyzőkönyv mellé írásos anyagot is leadok, amely a következőképpen szól:

„Sajnos az elmúlt évben fenntartói szinten is jelentkezett az APEH felé teljesítendő intézményi járulékbavallásokkal kapcsolatos probléma, melynek következtében az adóhivatal folyószámláinkon köztartozást mutatott ki. Ezért a Magyar Államkincstár a költségvetési törvény IV. fejezet 31. § (16) bekezdése értelmében visszatartotta a normatíva folyósítását.

Intézményünknel ez a probléma 2006 áprilisa óta fennáll, amióta elektronikus bevallásra kellett áttérnünk, és havi bevallókká váltunk. Ezzel együtt nemcsak a bevallások gyakorisága, de a bevallás fajtája is megváltozott, bonyolultabb lett. Míg 2006 előtt csak az intézményi szintű járulékadatok bevallására voltunk kötelezettek, amelyeket magunk készítettünk, addig 2006-tól már az egyes munkavállalók havi járulékbavallásait is, az intézményi mellett, havonta kellett bevallanunk. Ezt a feladatot 2006-tól a Magyar Államkincstár vette át, mivel intézményeink bérszámfejtését és a járulékfizetési listák összeállítását is ők végzik.

A kialakult probléma forrása abból ered, hogy a MÁK által elküldött finanszírozási listán szereplő járulékadatok – amelyeket elutalunk az APEH-nak – nem egyeznek meg azokkal az adatokkal, amelyeket áttemelnek a bevallásokba. Így a hibásan érkező bevallások miatt az egyes járulékelemek pozitív különbség jelentkeznek, melyek a hónapok során jelentősebb adóhiánnyá halmozódnak fel. A bevallások teljesítésekor mi ezt a hibát észleljük és jelezzük a MÁK felé, de a beadási határidő szorossága miatt kénytelenek vagyunk a hibás bevallást elküldeni, a MÁK munkatársainak tudtával és támogatásával.

2007-ben ígéretet kaptunk a hibák javítására, amit 2008. január 20-ig kellett volna megtennünk, de eddig még nem rendeződtek a hibás bevallásokkal kapcsolatos kérdések. Nem mi miattunk.

A szlovák oktatás területén ez évben fordult elő az, hogy fenntartónknak, az Országos Szlovák Önkormányzatnak a fenti probléma miatt nem került időben folyósításra a januári normatíva, noha ezért sem a fenntartót, sem az általa fenntartott intézményeket nem terheli felelősség. Úgy tudjuk, hogy a német oktatás esetében is előfordult ez a probléma, melynek mihamarabbi megoldását szükségesnek tartjuk, hogy a folyamatos működést ne veszélyeztesse. Ebben kérjük a segítséget.”

Parancsolj!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nagyon örülök, hogy elnök asszony felvetette ezt a kérdést, mert nálunk is volt hasonló jellegű probléma. Mindenki tudja, hogy fizetési nehézségeink vannak. Szeptemberben egyszeri támogatást kaptunk Lengyelországból és azt a pénzt fordítottuk a tanári fizetésekre. Az igaz, hogy az APEH-nak nem fizettünk, de levélben kértünk tőle részletfizetési lehetőséget. Fizetni természetesen fogunk, de nem egyszerre, mert azt sajnos nem tudjuk megtenni. Az APEH még nem válaszolt a kérésünkre - a tapasztalat az, hogy az ilyen kérelmeket általában pozitívan bírálják el -, a MÁK mégis letiltotta, s nemcsak az iskolának, de a fenntartónak is a pénz átutalását. Amikor az APEH-től telefonon érdeklődünk ebben az ügyben, egy hölgy azt közölte velünk, hogy nekik válaszadásra hatvan nap áll rendelkezésükre. Választ tehát még nem kaptunk az APEH-től, de a számlákat már letiltatta, holott mi a kötelező részt minden hónapban átutaljuk. Ebben az ügyben valóban tenni kellene valamit.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Már csak egy dolgunk van hátra, a következő ülés időpontjában való megállapodás.

HORVÁTH ÁGNES: A bizottság szokásos ülésezési időpontja a hónap harmadik csütörtöke, de szükség esetén - ha valami sürgős megtárgyalandó dolog van - más napokon is tarthat ülést. Nekünk minden alkalommal egyeztetnünk kell a Civil Kapcsolatok Titkárságának a vezetőjével.

AGATICS HAJNALKA: Márciusban a harmadik csütörtök a húsvét előtti hétre esik. Legyen egy héttel előbb az ülés, március 13-án.

ELNÖK: Egyelőre ebben maradunk. Köszönöm szépen a részvételt és az aktív közreműködést, az ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 38 perc)

Medvegy Pálné
a bizottság alelnöke

Tartalomjegyzék

<u>Általános bevezető</u>	4
<i>A napirend ismertetése és elfogadása</i>	4
<u>Előterjesztés a nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának és elszámolásának rendjéről szóló/2008. (.....) OKM rendelettervezetről</u>	5
<i>Simon Istvánné előterjesztése</i>	5
<i>Hozzászólások, észrevételek, válaszok</i>	6
<i>10/2008.(02.07.) számú határozat</i>	17
<i>További észrevételek</i>	17
<u>Egyebek</u>	20
<i><u>Tankönyvjóváhagyás</u></i>	20
<i>11/2008.(02.07.) számú határozat</i>	20
<i>12/2008.(02.07.) számú határozat</i>	21
<i>13/2008.(02.07.) számú határozat</i>	23
<i>14/2008.(02.07.) számú határozat</i>	23
<i><u>Országos Vizsgáztatói Névjegyzék</u></i>	25
<i>15/2008.(02.07.) számú határozat</i>	26
<i>16/2008.(02.07.) számú határozat</i>	27
<i><u>Országos Szakértői Névjegyzék</u></i>	27
<i>17/2008.(02.07.) számú határozat</i>	27
<i>18/2008.(02.07.) számú határozat</i>	27
<i><u>Medvegy Pálné tájékoztatója a Magyar Államkincstár eljárásával kapcsolatban a szlovák és a német kisebbség esetében</u></i>	28

